

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnáva.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšeně spolupráce
každého z nás.

Tel.: (312) 762-2044

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 34.

Saturday September 10, 1988 (Sobota 10.9.1988)

Zdeněk Slavík:

BUDOVATEL

V měsíci září uplyne 40 let od smrti Dr. Eduarda Beneše, druhého presidenta Československé republiky.

40 let je dlouhá doba, přesto nic neubrání na sytosti vzpomínky. Zemřel krátce potom, když komunistická strana v únoru 1948 násilím převzala moc ve státě. Navždy zůstane v myslí a srdci národa jeho poslední, smuteční cesta Prahou.

Dr. Eduard Beneš společně s Tomášem Masarykem a Rastislavem Štefánikem se zasloužil o vytvoření samostatného státu Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusínů. Léta sloužil svým národům jako zahraniční ministr. Byl uznávaným předním evropským diplomatem. Jeho filosofická díla oceňoval celý kulturní svět.

V roce 1937 jako druhý president Republiky československé nad rakví T.G. Masaryka za nás za všechny tenkrát sliboval, že „jeho odkazu věrni zůstaneme.”

Po Mnichovském diktátu před nacistickou agresi odchází do londýnského exilu, aby společně s dalšími pracoval v zahraničí pro zase št'astnější zítřek svých národů.

V květnu roku 1945 se vrací do relativně svobodného státu a ve svém presidentském úřadě se snaží o zachování demokracie a nezávislosti naší republiky.

Po jeho smrti nastalo temno našich národů. Komunistická strana rozpoutala v zemi teror a třídní nenávisť. Pošlapala všechny mravní hodnoty, které budovali Tomáš Masaryk a Eduard Beneš.

Mnozí lidé dnes říkají, že první president T.G. Masaryk včas zemřel, aby se nedomáchal nacistické okupace a později sovětské agrese. Eduard Beneš tuto dobu byl nucen žít v čele našeho malého státu. Podle mého názoru vždy poctivě usiloval o to, abychom zůstali věrni odkazu Tomáše Masaryka.

PŘED 52 ROKY ZEMŘEL TGM

Smuteční průvod s rakví TGM, prvního presidenta Československé republiky se ubírá z Hradčan přes Mánesův most kolem tehdejšího čs. parlamentu (býv. Rodulfinum a dnešní „Dům umělců”) - Zemřel 14. září 1936 ve svých 86 letech, právě v den padesátých narozenin svého syna Jana (* 14. září 1886 v Praze.)

ZÁVĚR PROSLOVU DR. FR. SCHWARZENBERGA NA ŠVÝCARSKÉM SHROMÁŽDĚNÍ EXULANTŮ V CURYCHU U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ SRPNOVÉ OKUPACE ČESKOSLOVENSKA

Nyní mi prosím dovolu, abych ještě dodal několik slov v naší mateřtině.

V tomto prostředí jistě nemusím zdůrazňovat, že my všichni exulanti, stejně jako starousedlí krajaní v Americe se stále považujeme za nedílnou součást svého národa, kterému chceme dle svých sil sloužit.

V našich dějinách bylo přemnoho významných letopočtů, končících osmičkou... ale ty tři poslední byly věru nešťastné: 1938, 1948, 1968.

Doma jsme říkali: do třetice všeho dobrého i zlého a tak si myslím, že ty tři nešťastné osmičky stačí a že nic horšího již čekat nemusíme. Ba právě naopak!

Mnoho dnes slyšíme o velikých změnách v Sovětském svazu, o perestrojce a o glasnosti a tážeme se, jak máme posuzovat význam těchto novot.

Rád bych Vám řekl svůj osobní názor.

Často a právem slyšíme o podobnosti tohoto vývoje s událostmi „Pražského jara”, o podobnosti se snahami v Československu v měsících, předcházejících invasi vojsk členů „Varšavského paktu”, jejich výročí si dnes bolesně připomínáme.

Podobnost je nepopíratelná.

Nezapomínejme však, že hnutí v Československu vycházelo zdola, kdežto perestrojka je nakazována zhora.

Mějme na paměti, že nadějný vývoj v Československu byl násilně přerován brutálním zásahem „velikého bratra”, kdežto Sovětský svaz žádného velikého bratra nemá, který by přišel na pomoc, udržet při vládě nomenklaturu či gerontokracii starého režimu. Připomeňme si ve vsi stručnosti, co se tenkrát v Československu stalo.

Široká základna obyvatelstva naprosto ztratila víru v samospatitelnost ideologie vládnoucího komunismu Stálinistického ražení;

Veliká většina lidu ztratila víru v neomylnost vůdčích osobností komunistické strany - pokud ji kdy měla; většina lidu ztratila důvěru ve všechnu činnost komunistického režimu v praxi.

Tehdejší politické vedení v Praze se k tomuto celonárodnímu, obrodnému hnutí připojilo - snad ne tak z vlastního přesvědčení, ale spíše ze snahy, získat si důvěru lidu a tak se udržet u moci. Vskutku bylo na chvíli méně zle, ale ještě zdaleka nebylo dobře. Víme však, že bez cizího zásahu by v Československu bylo došlo k změnám podstatným a pak by bylo bývalo dobře.

Dnes mnozí doufají - a já také doufám - v možnost podstatných změn i v Sovětském svazu.

Podstatné změny by nastaly, kdyby pominul monopol marx-leninistické ideologie; mocenský monopol jediné naprosto nedemokratické strany; libovůle režimu v praxi; představa tzv. omezené svrchovanosti satelitních států, známá pod jménem „Brežněvovy doktriny”; nárok na komunistickou světovládu pod vedením Moskvy.

Teprve zánik tohoto všeho bychom označovali za podstatnou změnu. Všechno jiné a tedy také to, co dnes vidíme jsou pouze úpravy kosmetické - méně zle, ale dávno ještě ne dobře.

Při výpočtu podstatných změn uvádím na prvním místě zánik monopolu jediné ideologie.

To z toho důvodu, že tato ideologie je založena na domněni, že neexistuje Bůh, že člověk není stvořen k obrazu a podobenství Božímu a že lidská duše není nesmrtelná.

Tato ideologie vylučuje úctu k člověku a k lidským právům, protože - dle slov Masarykových - jen „věčné věčnému nemůže být lhostejné, věčné nemůže věčného zneužívat, nemůže ho vykořisťovat a znásilňovat”.

Tato ideologie stejně vylučuje pravou demokracii, protože opět dle Masaryka - „demokracie pravá, založená na lásce a úctě k bližnímu a k bližním všem, je uskutečňováním božího řádu na zemi.”

Dnes se tedy tážeme, zda nám perestrojka slibuje změnu ideologie i pominutí všech nám nepřijatelných příznaků dosavadního světového komunismu.

Můžeme doufat ve změny vskutku podstatné?

Jistě nám nic takového neslibuje perestrojka sama o sobě, protože perestrojka sama o sobě je pravověrně komunistická,

(Dokončení na str. 6)

Sloupek informací

**o horečném ale tichém vyjednávání
mezi SSSR a NSR
na všech úrovních
a ve všech oborech,
aby si Sovětský svaz zajistil veškerou
možnou pomoc Západního Německa
pro svou nutnou hospodářskou „perestrojku“.**

**Současná horečná vyjednávání
mezi SSSR a NSR už jasně naznačují, že pro Sovětský svaz je daleko důležitějším problémem rozdělené Německo a touha jeho obyvatel po opětovém sjednocení než jsou závažné problémy Polska, Československa, Maďarska a Jugoslávie.**

Politický dialog mezi Bonnem a Moskvou získává v letošním roce na intenzitě: v lednu, při návštěvě sovětského ministra zahraničí Ševardnadzeho v Západním Německu, byly dojednány pravidelné konsultace, v jejichž rámci už přijel západoněmecký ministr zahraničí Genscher v pátek 29. července do Moskvy. V průběhu svého dvoudenního pobytu tam jednal především s Eduardem Ševardnadzem a v sobotu 30.7. se setkal a jednal několik hodin s Michaelem Gorbačovem. Na podzim uvítají v Kremlu spolkového kancléře Helmuta Kohla, - na jaře příštího roku oplátí Gorbačov Kohlovu návštěvu pobyt v

Bonnu. Německá strana usiluje o „novou kvalitu“ ve vzájemných vztazích, o jejich „rozšíření a prohloubení“ prakticky ve všech oblastech. Vnější podmínky se zdají být skoro ideální.

Vzhledem k americkým volbám zavládl v americko-sovětských vztazích po posledním setkání amerického prezidenta Reagana s Gorbačovem relativní klid; Kreml by tedy měl mít víc času věnovat se západní Evropě. Positivně hodnotí Bonn i vnitřní situaci v SSSR: stranická konference nepřinesla sice Gorbačovovi zrovna euforické vítězství, avšak jeho pozici určitě stabilisovala. Genscherova návštěva se navíc konala za oboustranného souhlasu - o několik dnů dřív než bylo původně plánováno a časově se tak shodovala s prvním zasedáním ÚV po červnové stranické konferenci Bonnský ministr zahraničí Genscher doufal, že si za těchto okolností bude moci udělat lepší představu o budoucí sovětské

politice, o vztazích mezi Západem a Východem, a o sovětsko - západoněmecké spolupráci. Ta by se měla rozvíjet - jak to formuloval kancléř Kohl - postupně; jinak hrozí přecenění sovětských možností. V současném období jsou totiž v Moskvě personální změny v plném proudu. - Němečtí průmyslníci, kteří mají zájem o tolik opěvovanou intenzivní spolupráci například v podobě společných podniků, jsou na příslušných sovětských ministerstvech konfrontováni se stále novými tvářemi, s lidmi, kteří nejsou dosud zapracováni a nemají ujasněné kompetence.

□

V Bonnu zavládl nový optimismus.

Přesto je Bonn, - v dlouhodobějším pohledu - optimistický: jak bylo před Genscherovým odletem zdůrazněno, obě strany se shodují v názoru, že modernisace sovětského hospodářství, hlavně v lehkém průmyslu a v potravinářském odvětví, a dále při využívání energetických zdrojů, skýtá prostor pro intenzivnější sovětsko - německou hospodářskou spolupráci. Jak zdůraznil Helmut Kohl už před časem, má NSR co nabídnout i v oblasti lékařských přístrojů a zdravotnických zařízení, je zásadně ochotna spolupracovat při výzkumu vesmíru - (rámcová dohoda o této spolupráci byla dokonce v Moskvě už podepsána v předvečer Genscherova příjezdu) - a mohla by se úspěšně podílet i na zlepšení bezpečnosti sovětských jaderných reaktorů. Zajímavé je, že na jednu atraktivní západoněmeckou nabídku Sovětský svaz zatím nereagoval: Bonn nabízí výuku mladých sovětských manažerů v NSR - a z toho má Moskva přes veškeré pokusy zbavit ideologie svou zahraniční a hospodářskou politiku, zřejmě stále ještě strach.

□

Snížení konvenčních zbraní v Evropě, přináležitost Západního Berlína k celému Německu, lidská práva a návrat sovětských Němců do NSR.

Západní Německo je v západní alianci hnací silou směrem k dohodě o snížení konvenčních sil v Evropě - Sovětskému svazu leží tato oblast rovněž na srdci. Z tohoto důvodu považují obě vlády za nezbytné - tak to alespoň formulovali diplomaté v Bonnu - co nejrychleji ukončit následnou konferenci ve Vídni „obsažným a vyváženým“ závěrečným dokumentem, který má dát pokyn k zahájení rozhovorů o

snížení konvenčních sil v rámci Helsinského procesu. Genscher ovšem bude muset - stejně jako na podzim kancléř Kohl - hovořit i o otázkách pro sovětskou stranu nepřijemných: bude muset trvat na začlenění západního Berlína do všech západoněmecko - sovětských ujednání. Momentálně však všechno vázne na odmítavém sovětském postoji k uzavření již vypracované dohody o ochraně životního prostředí. Kohl bude muset zdůraznit výlučnost meziněmeckých vztahů a mluvit - vzhledem k otázce sovětských občanů německého původu - i o lidských právech a o právech národnostních menšin. V těchto dnech dosáhl počet německých vystěhovalců ze SSSR do NSR 20 tisíc, a Bonn, konfrontovaný s nebyvalým přílivem německých přistěhovalců a politických, či spíše hospodářských uprchlíků z celé východní Evropy, usiluje o zlepšení životních podmínek německých menšin v zemích, kde žijí - a o právo příslušníků těchto menšin pravidelně navštěvovat příbuzné v západním Německu. Splnění těchto základních předpokladů by podle Bonnu jistě

proud vystěhovalců zeslabilo. Zda je Kreml i v této oblasti schopen „nového myšlení“ - to se teprve ukáže.

Celkově lze však říci, že v Bonnu převládá optimismus. Kancléřův zahraničně politický poradce Teltschik mluví dokonce o „obrovské dynamice“ ve vztazích mezi Východem a Západem - a upozorňuje, že se to zdaleka nevztahuje jen na vztahy k SSSR, ochotnému k mezinárodní spolupráci v míře vskutku nebyvalé. Příkladné jsou vztahy Bonnu k Maďarsku, poněkud i k Polsku, nový začátek lze - podle Teltschikova hodnocení - zaznamenat i ve vztazích k Československu. Dobré jsou západoněmecké vztahy s Bulharskem a „velmi dobré“ s NDR.

(Že by už začínala oběma koním německého státního dvojspřeží na voji zavánět moskevská mrkev příslibu budoucího sjednocení... s podmínkou, že NSR vystoupí z NATO, jednou sjednocené Německo bude „neutrální“ a federace Evropy „se nebude konat“...Pozn. redakce)

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

September 10, 1988 — Vol. XIII. No. 34.

ÚSTŘEDNA MORAVSKÝCH SPOLKŮ & NÁRODOPISNÝ KROUŽEK srdečně zvou

na

49. MORAVSKÝ DEN

V NEDĚLI 25. ZÁŘÍ 1988

v Union Hall - Countryside, IL.

6200 W. Joliet Rd.

V 10 hod. dopoledne bude sloužena mše sv. ve stejném místě Union Hall Msgr. Esterkou a naším zdejším misionářem Otcem Vojtěchem Vitem O.S.B. s českým kázáním.

Bohatý národopisný program zpěvů, tanců a moravských zvyků v původních moravských krojích započne přesně ve 2 hod. odpoledne.

V programu vystoupí též hosté, taneční skupina z Milwaukee. Při programu a pak k tanci bude vyhrávat „Veselá kapela“ George Píchy.

Kuchyně bude zásobena dobrým českým jídlem.

Vstupné je \$10.00 za osobu.

V sobotu 24. září bude v Sokole Berwyn,

6445 W. 27th Place, Berwyn, IL.

„Večer na uvítání hostí“

Hudba G. Píchy.

49. MORAVSKÝ DEN Velká národopisná slavnost

Ústředna moravských spolků a Národopisný kroužek ústředny pořádají v neděli 25. září 1988 velkou národopisnou slavnost

49. Moravský den ve velké dvoraně Union Hall na Joliet Road a La Grange Rd. v Countryside, IL. Bude to velká kulturní a společenská událost naší chicagské oblasti. Více než 100 osob bude účinkovat v jedinečném pásmu písní, tanců a zvyků z oblasti jižní Moravy v pestrých národních krojích za řízení Ládi Gajdy. V programu vystoupí také hosté, Česko-moravská taneční skupina z Milwaukee.

Moravský den započne již v 10 hod. dopoledne, kdy ve stejné místnosti bude sloužena mše sv. Msgr. Esterkou, rodákem z Dolních Bojanovic na jižní Moravě za asistence dp. Vojtěcha Víta, O.S.B. Po mši svaté bude otevřena kuchyně, dobře zásobená tradičním českým jídlem a domácím pečivem.

Národopisný program začne přesně ve 2 hod. odpoledne. Proto přijďte včas, abyste nerušili a měli možnost shlédnout celý program, po kterém bude následovat moravská veselice. Při programu a i pak tanci bude vyhrávat „Veselá kapela“ za řízení George Pichy. Bude i bohatě zásobená tombola, kde můžete zkusit své štěstí.

Večer na uvítání hostů je v sobotu

v budově Sokola Berwyn, rovněž při hudbě George Pichy.

Moravský den je mimořádně významnou kulturní a společenskou událostí. Je připravován s velkou láskou a nadšením k tradicím a odkazům naší rodné vlasti. Ti, kteří tento program tak nadšeně připravují a k národním tradicím se plně hlásí, zaslouží podpory nás všech.

Proto v neděli 25. září všichni na Moravský den!

Výroční piknik čs. exulantů

Tradiční výroční výlet (piknik) Sdružení čs. exulantů se koná letošního roku

v neděli 11. září

v National Grove č. 4 na 27. ulici a Desplains Ave. v North Riverside, IL, opět v bohaté tradici exulantských pikniků minulých let.

Po celé odpoledne bude vyhrávat populární hudba „Bohemian Concertina Club“. Uslyšíte všechny ty naše známé, české i slovenské, národní i populární písně a tu svou nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a piknikovými pochoutkami. Na jídelním lístku jsou opět pravé české jaternice, moravské klobásky, párky a debrecínky, pověstné bramboráky, švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Každým rokem navštíví piknik exulantů rekordní počet návštěvníků ze všech koutů metropolitního Chicaga. Všichni setrvávají v přátelské a družné zábavě do večerních hodin. Nikomu se nechce domů z tak přátelského ovzduší. Přijďte i letošního roku a jistě budete spokojeni.

Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení čs. exulantů

ORIENTAČNÍ MAPKU CESTY NA HOLY HILL

uveřejňujeme pro ty, kdo tam pojedou na naši výroční národní pout' osobními auty. Mše sv. bude v dolním kostele v 11:30 hod. dopoledne. Křížová cesta

ve 2:30 hod. odpoledne, svátostné požehnání ve 4:30 hod. odpoledne. Odjezd domů v 6 hod. odpoledne.

Všem účastníkům pouti přejeme dobrou pohodu, šťastné cestování a s Boží pomocí „Na shledanou“ na Svatém Kopečku!

Klub Domov z NSČK

Milé maminky, tatínkové a děti,

Kašpárek se těší na shledanou s vámi všemi v „novém“ Velehradě, bývalém konventu benediktinských sesterček - (2340 South 61st Avenue, Cicero, IL) - naproti kostelu Panny Marie Svatohorské a sobotní České katolické doplňovací škole kardinála Berana, kde je pro vás připravena velice hezká místnost - to vše laskavostí našeho česko-amerického kulturního střediska „Velehradu“.

Začínáme v sobotu, dne 24. září ve 4 hod. odpoledne.

Přijďte v hojném počtu!

Nazdárek - a těší se na vás

váš Kašpárek.

**Kašpárkovo
loutkové divadélko.**

v sobotu 24. září 1988
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

všepřítelny vyřezány sklenář u dědy a otce v Československu

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 2. října 1988 v sále Besedního domu osady Panny Marie Svatohorské v Cicero.

Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“. Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných loterních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak už víte na nové adrese: 2340 S. 61st Ave., Cicero. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte:

telefon NSČK: 656 - 1540; telefon H.N. 656 - 1050.

Předem přijměte naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

DOBA "BĚHEM ROKU"

24. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechno jsi stvořil a všechno řídíš. — Pohlédni na nás a dej, — abychom ti sloužili celým srdcem — a na sobě poznali, — jak nás opravdově miluješ. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Is 50, 5-9a)

Pán, Hospodin mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouval nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Neskryl jsem tvář svou před hanou a slinou.

Pán, Hospodin mi však pomáhá, nebudu tedy potupený. Proto dávám ztvrdnout své tváři jako v křemen a vím, že nebudu v hanbě. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce přit se mnou? Postavte se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle, Pán, Hospodin mi pomáhá!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 2, 14-18)

Co to pomůže, moji bratři, říká-li kdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obilvy; a někdo z vás jim řekne: "Tak s Pánem Bohem. Zahřejte se a najezte se" — jestliže jim nedáte, co potřebují pro své tělo, co je jim to všechno platné?

Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje navonek skutky, je uvnitř mrtvá. Ale někdo by mohl říci: "Ty máš víru, a já mám skutky." Ukaž mi tu svou víru, která by byla beze skutků! Já však ze svých skutků ti mohu dokázat svou víru.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 8, 27-35)

Ještě se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: "Za koho mě lidé pokládají?"

Řekli mu: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a opět jiní za jednoho z proroků."

Zeptal se jich: "A za koho mě pokládáte vy?"

Odpověděl mu Petr: "Ty jsi Mesiáš."

I přikázal jim, aby nikomu o něm neřekli. A začal je učít, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zvržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil to slovo otevřeně.

Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: "Z cesty seteme, jdi za mne; tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"

Zavolal k sobě zástup a učedníky a řekl jim: "Kdo chce přijít za mnou, zapřít sám sebe, vzít svůj kříž a následovat mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej."

Otec Jiří Novotný S.J.

24. neděle v mezidobí

11. září 1988

1. čtení: Is., 50, 5-9a „Nezdráhal jsem se, necouval nazpět“

To stále opakování prorockých hrozeb v prvních čteních našich neděl nás vede k přemýšlení, jaký je rozdíl mezi postojem biblických autorů k věřícím ve Starém a Novém zákoně. V Novém zákoně totiž takových hrozeb již nenajdeme.

Kristus Pán vyslovuje své požadavky, které v mnohých případech jdou dále než požadavky tory. „Nebude-li vaše spravedlnost větší než zákoníků a fariseů, nevejdete do království Božího.“ Nevíme, jak se chovali apoštolé a učedníci za dnů Krista Pána, ale můžeme-li něco usoudit ze slov apoštola Pavla, který stále opakoval „Bud'te mými následovníky, jako já jsem následovník Kristův“, můžeme si představit, že apoštolé hleděli napodobovat život Krista Pána a že v tom smyslu jim neměl co vyčítat.

Víme však, že mezi prvotními křesťany ne všichni byli zrovna nejdokonalejší. V první epistoletě ke Korintským Pavel vyčítá svým čtenářům mnoho chyb, ačkoliv se zřejmě jednalo o velmi horlivou křesťanskou obec. Svatý Jan, jak v evangeliu, tak i v epistolách brojí proti zlořádům, ale spíše

lidí, kteří nepatří mezi křesťany, anebo se od nich odlučují.

Ve Starém zákoně se očekávalo od celého národa, že bude zachovávat úmluvu, avšak stával se jí postupně nevěrným. V Novém zákoně určitá vybraná skupina z vlastního popudu přijímá křesťanství a proto se od ní očekává zachování úmluvy nové.

Ale na každém kroku, a to hlavně u Jana, najdeme mnoho prvků plných útěchy. Věřící nejsou vystaveni trestům, protože máme přímluvcu u Otce, Syna, který za nás položil svůj život, abychom byli zbaveni hříchů. Jestliže kdo zhřešil, nemusí se obávat trestu, nýbrž má odpuště ní zásluhami Krista. Měla tedy být dokonalost učedníků Kristových menší a mravnost chabější než u starozákonních věřících? Ano a ne. V Novém zákoně totiž existuje nový prostředek zdokonalení, milost Boží přivozovaná přítomností Ducha svatého.

Hledíme-li z tohoto stanoviska, zjišťujeme, jaký těžký úkol na sebe brali starozákonní proroci. Jeremiáš před ním couvá, kdežto Isaiáš se ukazuje jako člověk silný. Hospodin mu otevřel ucho, to znamená, začal mu mluvit a dal mu pochopit jeho poslání. V tom poslání muselo být již naznačeno, do jaké nesnadné situace se prorok dostane, protože výslovně zdůrazňuje, že necouval. Před čím by měl couvnout? Před rozhořčením

silných tohoto světa a před nevolí lidu, zvyklého slyšet proctví jen příjemná. Za nevyplnění příjemného proctví se velmi zřídka trestá. Ona se každá katastrofa dá vysvětlit nějakým jiným způsobem.

„Žáda jsem vydal těm, kteří mne bili.“ Prorok tu mluví v minulém čase. Dá se to ovšem vysvětlit dvojím způsobem; buď chce říci, že na tu potupu, která mu hrozí, je již dávno zvyklý, anebo jeho minulý čas není než zkonkretisování budoucnosti. Moje záda jsou k tomu bití již připravena, protože nic jiného nemohu čekat.

Jistě ze zkušenosti ví, že při všech těžkostech se ho nakonec Hospodin zastane a že ti, co mu chtějí odporovat, budou zahánbeni, že prostě na jeho slova dojde, a že výsledek ukáže pravdu jeho řeči a opravdovost jeho poslání od Boha.

2. čtení: Jak., 2, 14-18

Víra bez skutků je mrtvá

Svatý Pavel a svatý Jan ve svých dílech zdůrazňují důležitost víry. Spasení dosáhneme ne pro své vlastní zásluhy, nýbrž pro vykoupení Páně a proto v ně musíme věřit. Toto zdůrazňování víry mohlo vést a také pravděpodobně vedlo k mylným domněnkám, že stačí věřit a pak že si může člověk žít, jak chce. Oba apoštolé při svých tvrzeních mají na mysli i židovskou psychologii, podle které vůle Boží se plní zachováním zákona Božího, který Židé dostali prostřednictvím Mojžíše. Jde tedy o dobré skutky, abych tak řekl před vírou a nezávislé od víry.

Svatý Jakub uvažuje již jako křesťan a ptá se, zda víra jako taková, bez ctnostného života je dobrým prostředkem spasení. Do jisté míry je jeho uvažování zapříčiněno jeho židovským pozadím. To zachovávání zákona, na které se kladl takový důraz, by teď mělo být docela zbytečné? Ostatně sám svatý Pavel povzbuzuje křesťany vždy k tomu, aby vedli i dobrý křesťanský život, a aby se tím jasně odlišovali od pohanů, které žene jen jejich žádostivost.

Naše epistoletta obojí spojuje a svatý Jakub v ní vyžaduje, aby skutky křesťanů byly výrazem jejich víry.

Evangelium: Mk, 8, 27-35

„Ty jsi Mesiáš!“

Hlásit se ke Kristu Pánu je podstatným požadavkem křesťanství a podmínkou spasení. „Kdo mne vyzná před lidmi, toho i já vyznam před Otcem, který je na nebesích.“ Někteří kazatelé z tohoto vyznání dělají jedinou anebo ale-

Nabízíme našim zákazníkům a všem krajanům

„VIDEO FILMY“

Dobrý voják Švejk (1 hod. 30 min.) - \$32.00

Švejk, poslušně hlásím (1 hod. 30 min.) - \$32.00

VHS pásky jsou vyrobeny na americký systém, barevné, v původním českém znění.

Hrají:

R. Hrušínský, E. Svobodová, F. Filipovský, J. Marvan a jiní
Připravujeme další Videe -

Zpěv, tance, procházky Prahou
a z jiných částí Československa.

Máme na skladě nejnovější gramodesky a kazety
„Apon a Supraphon“.

Pište si o úplný katalog - zdarma:

Apon Record Company, Inc.
P.O.Box 3082 Steinway Station
Long Island City, N.Y. 11103
☎ (718) 721 - 5599

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

spoň nejpodstatnější známku náboženského života. Všichni evangelisté uvádějí tuto otázku Páně: „Za koho mne považují lidé?“ Tři synoptici ji uvádějí skoro stejným způsobem. Jan ji klade jinak, ale nezapomíná na ni.

Tato otázka je odezvou židovského očekávání Mesiáše a všechny odpovědi zůstávají nedokonalými, jen odpověď apoštolů, to jest odpověď svatého Petra, se nejvíce přibližuje skutečnosti. Ani Mesiáš ani Syn Boží nevyjadřují dokonale skutečnost vtělení Syna, jednoho z Nejsvětější Trojice. Apoštolé budou muset udělat velkou cestu vnitřního rozjímání, než k jasnému poznání pravdy přijdou. A církve ve svých nejlepších Otcích bude muset ještě dlouhá staletí uvažovat, než přijde k dostatečnému vyjádření této pravdy.

Tím méně byli na její přijetí připraveni obyčejní posluchači kázání Páně. Proto si Pán nepřaje, aby se zvěst o jeho mesiášské důstojnosti zatím šířila. Bude muset ještě velmi mnoho vysvětlovat, bude muset podstoupit svou vykupitelskou smrt a hlavně bude muset vstát z mrtvých, než se tato pravda stane důvěryhodnou.

Petrovo vyznání připravilo apoštoly k tomu, aby začali chápat poslání Páně. Proto od té doby káže méně zástupům a věnuje se vyučování svých apoštolů. Především je bude muset připravit na své budoucí utrpení. To proto, aby si nemysleli, že poslání Páně zklamalo, když uvidí, že byl odsouzen k smrti a popraven. Musí vidět, že to bylo předvídáno jako část jeho plánu, jak vyplnit vůli Otce. Skutečnost je čekala tvrdá, Petr se proti ní bouří a Pán ho musí velmi ostře napomenout. Lidé s menším pochopením vidí v tomto napomenutí úplné odmítnutí Petra se strany Páně. Pán sám ví, jak těžko se dá taková skutečnost přijmout a proto ji musí oznámit ne jednou, ani dvakrát, bude ji opakovat třikrát, aby si ji učedníci dobře vryli do paměti. A evangelisté, kteří mnohdy výroky a činy Páně uvádějí značně schematicky a ve zkratkách, v tomto případě nelze opakovat trojí předpověď Páně o jeho utrpení.

Přidává se k tomu napomenutí, že utrpení Páně má také význam příkladu pro křesťanský život. Pravý křesťan bude ve svém životě následovat Krista, i on vezme svůj kříž na sebe a půjde za svým Pánem. Jen ztrátou toho nejdražšího v životě pozemském se dosáhne života věčného.

Záběry z letošního květnového vděčného vzpomínání osvobození západních a jižních Čech americkou armádou v Chebu, ve Strakonících, v Domažlicích a v Klatovech, kam všude zavítal, čtenářům H.N. již dobře známý, americký velvyslanec v Československu J. Niemczyk, polsko-amerického původu se svými vojenskými spolupracovníky z US velvyslanectví v Praze.

Jak lze vidět z našich obrázků, letos se na všechna ta místa dostavil zvláště velký počet lidí - starých i mladých - aby nebojácně dosvědčilo zástupci Spojených států svou vděčnost a hluboké sympatie k USA - upřímnému a vytrvalému obránci lidských svobod, práv a svobodně přijatých povinností v demokracii.

V Domažlicích.

Ve Strakonících.

Před kostelem Panny Marie v Klatovech.

Na náměstí v Klatovech.

V Chebu na hřbitově.

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobra služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: faskavá a rychlá obsluha český i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrařské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in. Satisfying friendly service.

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, ILL. 60546 PHONE: 442-5700

ZÁVĚR PROSLOVU DR. FR. SCHWARZENBERGA NA ŠVÝCARSKÉM SHROMÁŽDĚNÍ EXULANTŮ V CURYCHU U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ SRPNOVÉ OKUPACE ČESKOSLOVENSKA

(Dokončení ze str. 1)

byt' s větší dávkou politického a hospodářského realismu.

Podstatné změny však mohou a snad i musí vyplynout z nevyhnutelných následků dnešního vývoje.

Nenechme se však šálit!

Nemůžeme mít dosud důvěru k vedení Sovětského svazu, které si dosud z každé tzv. oblevy snažilo získat jen hospodářské či vojenské výhody.

Důvěru vkládáme jen ve všechny lid, žijící v zemích za „železnou oponou“ a v jeho mládež.

Tam totiž žije všelidská touha po svobodě a pravdě, tam žije víra v Boha, která především umožňuje obnovu úcty k lidským právům; víra, která umožňuje vzájemnou lásku, humanismus a toleranci k odlišným názorům; postoj, který vytváří úctu k vlastním zákonům a k mezinárodním smlouvám - a hlavně zajišťuje svobodu.

Prozatím však nevěřme pouhým slovům.

Za podpory lidu a bez cizího zásahu, který v tomto případě nepřichází v úvahu, musí i v Sovětském svazu dojít k podstatným změnám.

Násilná diktatura a mocenský monopol se na věky u vlády udržet nemohou, když byly jednou vzaty v pochybnost.

Při rychlém růstu všeobecného vzdělání v Sovětském svazu se již lidé nemohou spokojit se lživými odpověďmi, které dosavadní režim dával na nezákladnější otázky, jakými jsou například smysl života, původ zla a utrpení, náprava křivd našeho pozemského života atd., atd.

Jak se tedy stavíme k dnešním změnám v celém sovětském imperiu? K těmto změnám se stavíme kladně.

Jistě již nyní vítáme každou úlevu, a těch přibývá.

Hlavně však tento vývoj vítáme, protože i přese všechny pravděpodobné, ale jen dočasné zvraty musí nevyhnutelně vést ku změnám podstatným - i když je třeba perestrojka sama o sobě na mysl nemá.

A jen pro tuto pravděpodobnost podstatných změn vítáme dnešní vývoj.

Já osobně v tuto pravděpodobnost věřím.

Dojde-li k podstatným změnám v Sovětském svazu, bude určitě následoval podobný vývoj i ve všech porobených národech, at' dnes jsou či nejsou na mapě zakresleny jako součást Sovětského svazu. Pak se určitě navrátí vláda věcí vlastních do rukou národa, jak se kdysi modlil náš předchůdce v exilu, Jan Amos Komenský. Pak se dočkáme toho, že doma Pravda Páně opět zvítězí.

(Přetištěno z „Věstníku“ Československé národní rady americké.)

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí přátelé,

i letošního roku jako po mnohá léta dřívější Klub Domov opět bude pomáhat Distriktnímu svazu českých katolíků k uskutečnění tradiční, národní, náboženské slavnosti „Dne českých katolíků“, na který Vás, Vaše rodiny a přátele srdečně zveme.

Letošní Den českých katolíků se koná v neděli 2. října 1988 v novém přátelském prostředí „Besedního domu“ (2416 So. 61st Ave.) farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Od 1:30 P.M. budou v dolním sále „Besedního domu“ podávány chutné domácí obědy a začne se čepovat u plně zásobeného baru. K dostání bude i výborné domácí pečivo s kávou a obložené chlebičky.

Ve 3:00 P.M. v hořejším sále začne program Dne českých katolíků. V národopisném programu vystoupí „Besídka“ Národopisného kroužku ÚMS, drobotina a mládež Moravské kulturní společnosti a děti ze sobotní doplňovací české katolické školy Josefa kardinála Berana. Slavnostním řečníkem je Dr. Eduard Dvořák, předseda místní skupiny Společnosti pro vědy a umění.

Po programu bude následovat lidová veselice, při níž k tanci a poslechu bude vyhrávat známá a oblíbená hudba Jim Drnka. Čistého výtěžku Dne českých katolíků bude jako vždy použito k podpoře našich zásluhných potřebných katolických organizací: NSČK, římského Nepomucena, opatství v Lisle a českého katolického tisku.

Dar \$3.00.

Příhodné parkování na parkovišti za kostelem Panny Marie Svatohorské.

Koncelebrovaná česká mše svatá Dne českých katolíků s českým chrámovým zpěvem bude sloužena v sobotu 1. října v 6:15 P.M. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Příjd'te strávit hezké nedělní odpoledne v kruhu svých přátel a známých. Svou hojnou účastí zároveň potvrdíte věrnost a úctu k tradicím víry svatováclavské a cyrilometodějské, v nichž jsme byli vychováni a které chceme předat příštím pokolením.

Na shledanou s Vámi se všemi se těší

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Ludvík Pospíchal,
předseda

Františka Uhlířová,
tajemnice

Anna Ryšavá, pokladní
za Klub Domov z NSČK.

Paní Marie Beranová, jedna z nejpřednějších žen českého národa, odešla na věčnost

(Ke zprávě, kterou jsme již v H.N. měli, nám dodatečně zaslal pan V. Vostřez z Kanady tyto informace, které našim čtenářům dokreslí vzácný charakter tragicky zesnulé české ženy.)

V neděli 24. července 1988, při automobilové nehodě v Torontě, Ontario, Kanada, zemřela paní Marie Beranová, manželka bývalého předsedy Čs. republikánské strany po smrti Antonína Švehly a bývalého ministerského předsedy ČSR - poslední demokratické parlamentní vlády do 15. března 1939 - Rudolfa Berana. Její syn, Rudolf Beran ml., byl při nehodě též těžce zraněn.

Pohřební obřady v Torontě, 27. července 1988, vykonal dp. Josef Šach z Burlington. Ont. Nad rakví promluvil býv. předseda Čs. republikánské strany v exilu, Martin Hrabík. V delegaci byli přítomni též z Clevelandu, redaktor Jan Reban a z Kanady Česlava a Václav Vostřezovi a paní M.

Cvachovcová. Živnostenskou stranu v exilu zastupoval p. G.M. Meisner a Národní demokracii pánové Ing. O. Havelka, Jan Mayer a Dušan Pecher.

Marie Beranová, rozená Pilařová, se narodila 25. února 1889 v polabské obci Ohaře u Kolína. S Rudolfem Beranem se seznámila v roce 1910 při exkursi agrárního dorostu do Švýcar a v roce 1914 bylo požeňáno jejich sňatku v chárnu Panny Marie Sněžné v Praze. Od té doby byla věrnou družkou a pomocnicí svému manželovi v dobách štěstí a slávy, při budování svobodného státu, i v dobách ponížení a utrpení po mnichovském diktátu roku 1938. Jejich křížová cesta vrcholila v květnu 1941 Beranovým zatčením od gestapa, odsouzením u Lidového soudu do koncentráku a po válce opět zatčením 15. května 1945 a novým odsouzením od Národní fronty. Po odsouzení putoval žaláři kopkami až do své smrti v komunistickém vězení v Leopoldově, 28. února 1954. V únoru 1954 onemocněl bronchitidou, ale za mrazů musel na povinnou vycházku. Nachladil se a dostal zápal plic,

kterému podlehl. Během těch dlouhých roků, jak sám napsal, měl jen osm dní svobody (6.5.1945 - 14.5.1945).

Paní Beranová byla zajištěna 23. ledna 1951 a 17. května 1951 odsouzena tříčlennou komisí ONV na šest let žaláře. 4. května 1953 byla propuštěna na amnestii a v roce 1967 jí bylo povoleno vystěhování do Kanady, za syny Rudolfem a Břetislavem. Před rokem (1987) stála nad rakví mladšího syna Břetislava. Důstojná, nezlomitelná, selská hrdinka! Nyní se těšila, že za několik měsíců obdrží blahopřejný telegram od kanadského ministerského předsedy, až se dožije 100 let. Ani toto přání se jí nesplnilo a odešla nám tragickou smrtí.

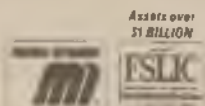
My, kteří jsme se s Marií Beranovou přátelsky stýkali v posledních letech jejího života, nezapomeneme jejího zářného příkladu statečné křesťanské ženy, vdovy po mučedníku českého národa, Rudolfu Beranovi. Čest budiž její památce a necht' jí Bůh odplatí za vše dobré, co vykonala pro svou rodinu, své bližní a celý náš drahý český národ!

Václav Jirí Vostřez

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

Vláda Nigerie se pokouší vyvést zemi z ekonomické bídě, dosud však bezúspěšně

Nejlidnatější africká země Nigerie - kde žije 105 milionů lidí - byla dříve po udělení nezávislosti také nejbohatší zemí černošské Afriky. Tehdy byly totiž ceny nigerijské kvalitní ropy vysoké a místní zemědělství slibně vzkvétalo. Nigerie nejen snadno užívala své obyvatelstvo, nýbrž ještě vyvážela kukuřici, palmová jádra, palmový olej, bavlnu a kakao. Tyto dva hlavní zdroje udržely v sedmdesátých letech Nigerii ve stavu ekonomické prosperity. Pak se ale věci začaly rychle zhoršovat. Nigerijci přeceňovali své olejové bohatství; mnozí se domnívali, že zemní olej zajistí zemi nejen obživu, nýbrž i některé věci přepychu: rodinný dům, osobní auto, televizi, různé elektronické přístroje, levný gazolin pro vozidla a levné cestování letadlem. Proto hromadně začali opouštět svá pole, která pak ležela ladem, a hrnuli se do měst za snazším a lepším životem. Záhy země musila dovážet potraviny z ciziny, zatímco se ve městech tísnily statisíce nezaměstnaných venkovanů. Milionové město Lagos záhy čítalo 6 milionů obyvatel. Vláda rovněž nejednala vždycky rozumně. Naplánovala různé rozvojové projekty, z nichž mnohé nebyly ani ekonomicky výnosné a přitom příliš nákladné. Nové domy rostly jako houby po dešti a začalo se i budovat nové hlavní město země, v plné džungli. Kromě toho - jako všude v Africe - vládní kruhy propadly do nebe volající korupci.

Všemu tomuto blahobytu pak nastal konec, když na začátku osmdesátých let ceny zemního oleje náhle silně klesly. Zatímco dříve vláda Nigerie vytěžila z prodeje zemního oleje 24 bilionů dolarů ročně, v roce 1982 už obdržela pouze asi polovinu tohoto obnosu, a v roce 1987 pouze 6 bilionů dolarů! Ještě v roce 1980 hrubý národní důchod Nigerie činil 90.9 bilionu dolarů, avšak v roce

1987 pouze 73.8 bilionu. Velké rozvojové projekty musily být zastaveny, protože na ně nebyly peníze. Země musila kupovat potraviny z ciziny. Lidé, nakupení ve velkoměstech, bez práce a bez veřejné pomoci, žili stále ve větší bídě a mnozí se dnes vracejí zpět ke svým polím.

Hned po vojenském státním převratu v roce 1983 nová vláda Nigerie se pokusila vyřešit ekonomickou krizi snížením svých výdajů a podrobením dovozu vládním licencím. Protože se však ekonomické těžkosti nezmírnily, armáda provedla v roce 1985 nový státní převrat; tehdy maj. gen. Ibrahim Babangida se ujal vedení země a slíbil, že dá národní ekonomii do pořádku.

Babangida hned zahájil veřejnou debatu o tom, zda by se Nigerie neměla obrátit se žádostí o pomoc na Mezinárodní měnový fond. Odpovědí bylo jednoznačné „ne“; političtí vůdci tvrdili, že tím by se jen zaprodala svrchovanost země, a kdyby si Nigerie vypůjčila další peníze, vládní osobnosti by je stejně promarnily. Vláda však chtěla v každém případě obdržet od západních věřitelů zlepšení podmínek pro splácení nigerijského zahraničního dluhu; proto ujistila veřejnost, že nikdy nebude žádat od Mezinárodního měnového fondu o žádné peněžní půjčky, avšak potají podepsala s ním smlouvu a přijala jeho návrh na ekonomické reformy. Pak dostala hned na rok 1987 zlepšení podmínek pro splácení svého mezinárodního dluhu. Potom ve svém programu ekonomické restruktury vláda snížila hod-

notu nigerijské měny o dvě třetiny. Tím se rázem ztrojnásobily ceny průmyslových výrobků, dovážených z ciziny; auta, televize, různé elektrické a elektronické aparáty. Tím byl také silně poškozen domácí průmysl; například továrny na sestavování aut ze součástí, zhotovených v cizině, pracují dnes pouze na 10 % své kapacity. Tento krok však byl velmi prospěšný zemědělcům, jichž výdělek se ztelně zvýšil; výdělek z kakaa se například zctveronásobil a zemědělci se tím více vraceli ke svým polím a rozšiřovali svou produkci. Rovněž začal slibně vzrůstat průmysl, užívající domácích surovin, zejména průmysl potravinářský a textilní. Gazolin a jiné deriváty ze zemního oleje však zůstaly v Nigerii velmi levné, levnější, než je jejich skutečná tržní cena. Nigerie ke své škodě také nadále spaluje zemní plyn, který je vedlejším produktem při těžbě zemního oleje; ostatní členské země OPEC svůj zemní plyn těží, zpracovávají jej a prodávají do ciziny. V tomto by Nigerie měla následovat jejich příkladu pro zlepšení své ekonomické situace. Vláda také zrušila systém licencí pro dovoz z ciziny, rozpustila vládní úřady pro řízení trhů a začala předávat do soukromých rukou různé veřejné služby.

Tyto ekonomické reformy, navržené Mezinárodním měnovým fondem, už trvají dva roky, avšak Nigerijci si stěžují, že nic se dosud nezlepšilo, že slíbená ekonomická obroda nepřichází. Došlo proto i k některým pouličním bouřím, do

kterých byli zamícháni studenti. Proto vláda zatím oddaluje rozhodnutí dalších reforem ve svém úsilí o šetření a utahování pásků. Aby utišila už existující neklid, ve svém rozpočtu na rok 1988 zvýšila mzdy, prodloužila úvěry a zvýšila své výdaje, aby mohla poskytovat více veřejné pomoci. Protože však letos zároveň končí některé lhůty pro splácení zahraničního dluhu, Mezinárodní měnový fond projevuje svůj neklid nad těmito inflačními opatřeními nigerijské vlády.

Nigerijské vládě však zároveň přišly na pomoc dvě skutečnosti, které snad pomohou uklidnit nigerijskou veřejnost: následkem příznivého počasí se tam letos čeká bohatá polní úroda; navíc byly objednány celé soupravy nových autobusů, které budou snadno a levně přepravovat lidi do práce. Je však zřejmé, že cesta Nigerie z chudoby do hojnosti bude ještě velmi dlouhá a nesnadná; jde totiž o zajišťování živobytí pro více než sto milionů lidí a ceny zemního oleje zůstávají nadále poměrně nízké.

Z krajského výboru v Clevelandu

Oslava 70. výročí československé samostatnosti se bude konat v České národní síni na Broadway v sobotu večer 29. října 1988.

Upozorňujeme na to všechny krajské spolky a prosíme je, aby upustily od jiných podniků. Naše milé krajany pak prosíme, aby si sobotní večer 29. října laskavě rezervovali pro tuto oslavu. Krajský výbor připravuje důstojný a hodnotný program. Bližší podrobnosti oznámíme v příštích týdnech.

-oun

PRODÁM

Kvalitní kožich za minimální cenu: muskrat s racoonovým, šalovým límcem a čepicí; velikost 12/14 (střední). Krátký sportovní kožich kombinovaný s kůží. Souprava modré lišky; kožený plášť dlouhý i krátký - velikost 12; doplňky: holinky 8 1/2 a jiné.

Stěhování do tepla
Volejte: ☎ 684 - 3844

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

naopomeňte navštívit náš obchod a prohlédnouti si bohatý sklad importovaného zboží.

Jako nové věci z keramiky máme:

15" talíř s nápisem „Věrné milování“ a Mařenka a Jeník. Také talíř s nápisem „Ej od Buchlova větr věje“ a nevěsta a družičky.

Čutory 8" - \$47.50; 4" - \$17.50.

Soubor 5 muzikantů - \$65.00.

Mísa na buchtu s držáky 10" - \$48.50.

Velký výběr váz a talířů různých velikostí a vzorů.

Mlýnky na maso č.5 - \$28.50, č.8 - \$30.50, č.10 - \$34.50

Mlýnek na mák \$29.75

Struhadla na housku - menší \$9.75, větší \$16.50

Kráječ knedlíků \$9.50 - Strojek na halušky \$14.50

Formičky na ořechy - 50 za \$8.50

Pracny 35¢ za kus. Mák \$1.89 lb. Kmin \$1.89 lb.

Vanilkový cukr 5 baličků za \$1.85

Automapa Československa \$3.25

Autoatlas Československa \$6.50

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50

Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

VIDEO KAZETY - pište si o seznam

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BIRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

1 etní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

Prodej lotů -

úrodné půdy v Arizoně

Wilcox - Arizona

3 loty - každý velikostí 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů × 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.

3) Antioch - Illinois 80 × 126 feetů a 98 × 144 feetů. Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a zadejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Ženeva. — Irán a Irák začaly 25. srpna vést v Ženevě přímá vyjednávání o uzavření míru ve vojenském konfliktu, který trvá už skoro osm let, vyžádal si přes milion lidských životů a zruinoval ekonomii obou zemí. Po čtyřhodinové debatě 26. srpna delegáti obou zemí přerušili vyjednávání, aby mohli celý příští týden o věci uvažovat. Nedohodli se totiž na tom, jak je nutno definovat jejich společnou „mezinárodně uznanou“ hranici, ke které mají podle rozhodnutí Bezpečnostní rady stáhnout své armády. Irán naléhá na to, aby za mezinárodně uznanou hranici byla považována hranice, ujednaná mezi Iránem a Irákem smlouvou z roku 1975. Irák zase žádá, aby v těchto mírových jednáních bylo o této hranici teprve rozhodnuto, protože Irák uzavřel v r. 1975 smlouvu se šachem nikoliv svobodně, nýbrž pod hrozbou válečným konfliktem. Irák proto tuto smlouvu zrušil v září 1980 a požaduje, aby zatím zůstal v platnosti neurčitý stav hranic mezi oběma zeměmi, jako tomu bylo před rokem 1975. Irán také naléhá na to, aby zvláštní komise OSN co nejdříve rozhodla, kdo tuto válku začal; Irák se právem obává, že tento problém bude vyřešen v jeho neprospěch, protože svým vpádem do Iránu válku formálně začal. V New Yorku Bezpečnostní rada ostře odsoudila Bagdad, aniž jej přímo jmenovala, že ve válce proti Iránu užíval otravných plynů, zejména yperitu a nervového plynu, a že ještě 2. srpna užil yperitu ve svém leteckém útoku na iránské město Oshnaviyeh. Irák se letos v červenci sám přiznal, že v této válce otravných plynů užíval, avšak prý pouze ke své „obraně“. O den dříve Irák marně žádal Bezpečnostní radu, aby debata o této delikátní věci byla odložena na pozdější dobu, protože prý hrozí nebezpečí, že tím mírová jednání budou přerušena. Generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar prohlásil v Ženevě, že v iránsko-iráckých jednáních o příměří se postupuje velmi pomalu, že

však on sám se bude snažit, jak nejlépe bude moci, aby tato jednání skončila s úspěchem a iránsko-irácká válka byla opravdu skončena.

● ● ●
Chartúm. — Východoafrická země Sudán s 21 miliony obyvatel, velmi chudá - hrubý národní důchod na hlavu tam činí ročně pouze 320 dolarů - je právě postižena dvěma pohromami. Hlavní město Chartúm a jiná města na severu jsou zavodněna, takže asi 2 miliony lidí jsou bez přístřeší, bez potravin, bez pitné vody, bez léků a bez základních životních potřeb. Podle odhadů OSN bylo těmito povodněmi zničeno 114,000 domů a 28 škol; 98 jiných škol bylo poškozeno. Pokročilá západní demokracie sice přispěchaly postiženému obyvatelstvu na pomoc, avšak spolupráce sudánské vlády je nedostačující. Vláda totiž zabírá mnoho z této výpomoci pro potřeby své armády, která na jihu země vede totální a vyhlazovací válku proti tamní černošské menšině, kterou chce násilně poarabštit a poislámsřit. Tato válka začala už po udělení nezávislosti a pak trvala 17 let až do r. 1972. Tehdy arabská vláda v Chartúmu udělila černošskému jihu - (nábožensky křesťanskému a animistickému) - jakousi samosprávu. V r. 1983 však nová vláda v Chartúmu tento zvláštní statut jihu země zrušila a pokračovala v dřívější politice násilného poislámsřování. Na celý jih má být nyní také rozšířeno islámské právo. Černošské obyvatelstvo jižního Sudánu proti tomuto útisku vzdoruje všemi prostředky: utvořili „Armádu pro osvobození sudánskému lidu“, která vede ozbrojený boj proti armádě chartúmské vlády. V této době je situace na jihu hrozná; chybí tam všechno, protože vláda cizine nedovoluje dopravovat jižanům ani potraviny, léky a jiné potřebné věci. Vládní armáda zemi systematicky ničí; dnes asi 85 % ze 4 či 5 milionů obyvatel vzbouřeného jihu bylo válkou vyhnáno ze svých pozemků. Kvůli

LETEM

SVĚTEM

hladu se v poslední době statisíce jižanů rozhodlo odejít do sousedních zemí Habeše a Čadu, které však nejsou připraveny pro jejich přijetí, neboť samy nemají dostatek potravin pro své obyvatelstvo. Někteří se odebrali na sever k Chartúmu a jiným městům, která jsou právě postižena povodněmi. Musili jít pěšky přes rozsáhlé vyprahlé pouště. Podle zpráv dobročinných organizací, včetně US výboru pro uprchlíky, a podle výpovědí lékařů, kteří přišli těmto uprchlíkům pomoci, do Habeše dospělo 300,000 vyhladovělých, na kost vyhublých a nemocných uprchlíků z jižního Sudánu a cestou jich zemřelo hladem, nemocí a vyčerpáním asi 100,000. Další tisíce jich uprchlo do Čadu, sluncem vyprahlého stejně jako Habeš. Další 100,000 jich odešlo pěšky do Chartúmu a jiných měst na severu, postižených povodněmi. Nikdo se tam o ně nestará, chybějí jim potraviny, voda a jiné životní potřeby; podle zprávy pracovníků OSN jsou ohroženi epidemiemi cholery, malárie a jiných nemocí. Na jihu vládní vojáci z arabského severu občas vhnají tamní křesťanské obyvatele do kostelů, které pak zapalují. Nemocnice na jihu, pokud ještě existují, jsou bez lůžek, bez léků, bez léčebného personálu a samozřejmě také bez potravin. Mezi utečenci je nejvíce žen a dětí, z nichž podle odhadů OSN jich 75 % trpí nejhorší podvýživou a je ohroženo smrtí.

● ● ●
Gdaňsko. — Dne 29. srpna Lech Walesa, předseda Solidarity, prohlásil, že současné stávky dělníků v loděnicích a v dolech nebudou skončeny, dokud vláda nezačne vyjednávat s dělníky, kteří požadují obnovení Solidarity. Dne 30. srpna pak komunistické autority daly dovolení, aby se 31. srpna Walesa ve Varšavě setkal s ministrem vnitra gen. Czeslawem Kiszczakem, a vyjednával s ním o skončení stávek. Mluvíci Solidarity oznámili, že skončení stávek bude záviset na výsledcích této schůze. Dne 31. srpna pak Walesa a Kiszczak spolu jednali celé dvě hodiny. Kiszczak oznámil Walesovi, že vláda vyslovila svůj souhlas vyjednávat „někdy později“ o žádosti dělníků, aby byla opět zákonem uznána zakázaná pracovní unie Solidarity, jediná nezávislá pracovní unie v celém sovětském bloku s podmínkou, že současné stávky ihned skončí. Walesa pak učinil výzvu ke stávkujícím dě-

lníkům, aby skončili své stávky a upustili od svého požadavku okamžitého uzákonění Solidarity. Walesu doprovázel na této schůzi biskup Jerzy Dobrowski, předseda katolické konference polských biskupů, a generála Kiszczaka doprovázel bývalý ministr pracovních unií Stanisław Ciosek. Dělníci loděnic v Gdaňsku a dělníci v ocelárně ve Stalowa Wola ihned uposlechlí výzvy Walesy a skončili svou stávkou; dělníci ve Štětíně a v uhelném dole u Jastrzebie na jeho výzvu neodpověděli, protože Walesa jim nepřinesl žádnou záruku, že zákaz Solidarity bude odvolán, a že kvůli své stávce nebudou propuštěni z práce. Nedůvěřovali pouhému vládnímu slibu. Dne 2. září se pak Walesovi podařilo při osobní návštěvě přemluvit horníky v Jastrzebie, aby svou stávku skončili. Zaměstnanci ve Štětíně však v době, kdy tyto řádky píšeme - (v pondělí na americký Labor Day) - ve své stávce ještě pokračují.

● ● ●
Bagdad. — Irácký prezident Saddam Hussein využil příměří v iránsko-irácké válce a poslal celou iráckou válečnou moc na rozdrčení odporu Kurdů na severu země. Kurdové totiž usilují o nezávislost svého území, bohatého na zemní olej, a za této války se postavili na stranu Iránu. Podle odhadů žije na hornatém území, kde se stýkají hranice Iránu, Iráku a Turecka, asi 20 milionů Kurdů. Někteří žijí také v Sýrii a v SSSR. Kurdové už 50 let usilují o svou nezávislost, avšak mezinárodní komunita jejich požadavky ignoruje. - Podle očitých svědků kurdská největší města Mosul, Dahok a Arbil v Iráku, jakož i všechny cesty k nim směřující, jsou plny tanků, děl a vládních vojáků. Podle zprávy jednoho kurdského politického vůdce bylo od 20. do 29. srpna vládní armádou zabito asi 500 kurdských civilistů, zraněno asi 3,000 a přes 30.000 Kurdů - hlavně žen a dětí - uprchlo do sousedního Turecka. Turecké autority rozkázaly zavření hranic, protože v Turecku rovněž žije kurdská menšina, která požaduje nezávislost. Zároveň vyzvaly Irán, aby kurdské uprchlíky přijímal na své území, když ve válce při něm stáli. Podle poslední zprávy Turecko opět otevřelo své hranice přechájecím Kurdům. V Iráku samotném většina obyvatel kurdských měst prchá na venkov. Irácká armáda prý užívá proti Kurdům také otravných

plynů; s pomocí buldozerů pak srovnává se zemí mnohé kurdské vesnice a menší města. Obyvatelé těchto zničených vesnic a měst jsou pak násilně zahrnati do „kurdských ghet“, kde jsou pod dohledem ozbrojených iráckých „strážců“. Když vloni dva kurdské kmeny se pokusily svrhnout vládu presidenta Husseina, irácká armáda vpadla na jejich území a srovnala tam se zemí asi 300 kurdských vesnic. - Inu, starý známý nelidský systém všech totalitních režimů!...

● ● ●
Santiago, Čile. — Jak se čekalo, dne 30. srpna čilská vládnoucí vojenská junta vyvolila presidenta gen. Augusto Pinocheta, za jediného kandidáta pro presidentské volby, které se mají konat v podobě národního referenda letos 5. října. To znamená, že Pinochet má být presidentem Čile dalších sedm let. Už je presidentem 15 let, od září 1973, kdy armáda provedla krvavý státní převrat, při kterém byl zastřelen tehdejší marxistický prezident Salvador Allende. Mnozí Čilané však už jsou více než unaveni Pinochetovou diktaturou a touží po změně. Proto hned v Santiagu a jiných větších městech došlo k protestním demonstracím proti kandidatuře Pinocheta, vnučené zemi armádou. Policie při snaze rozehnat demonstranty, zastřelila tři lidi, včetně jednoho 15-letého chlapce, zranila desítky dalších demonstrantů a zatkla jich 864. Pinochet ve své řeči na přijetí své kandidatury slíbil, že jako dosud bude jeho vláda utvářet v Čile „nový druh demokracie“, která bude přísnými opatřeními chráněna proti komunismu. - Dne 1. září prezident Pinochet dovolil 339 příbuzným a spolupracovníkům bývalého presidenta Allendeho, žijících v cizině v exilu, vrátit se domů; podle vládní zprávy zůstává nyní v exilu pouze 169 Čilánů, kteří byli odsouzeni kvůli „zločinům proti národní bezpečnosti“. Tito se nesmějí vrátit zpět.

● ● ●
Ramstein, Západní Německo. — Dne 28. srpna při „leteckém dnu“ na americké letecké základně v Ramsteinu došlo ke srážce ve vzduchu tří italských vojenských letadel, provádějících různé akrobacie. Jedno v letadel se zřítilo do shromážděných diváků. Přitom zahynulo 49 lidí, včetně 6 Američanů, a zraněno bylo 363 lidí, z nichž bylo 41 Američanů a

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

322 Západoněmců. V roce 1982 došlo k podobnému neštěstí u Mannheimu v Západním Německu, kdy se zřítla US helikoptéra typu „Chinook“; přitom tehdy zahynulo 46 lidí.

● ● ●
Rundu, Namibie. — Dne 30. srpna posledních tisíc jihoafrických vojáků opustilo území Angoly, kde Jižní Afrika od roku 1987 pomáhala guerilům UNITA v jejich boji proti armádě marxistické vlády v Luandě, již už po celá léta pomáhá asi 50 tisíc kubánských vojáků. Toto má představovat první krok ke skončení občanské války v Angole, která už trvá 13 let. Jižní Afrika je hotova udělit Namibii nezávislost, ale až po odchodu kubánských vojsk z Angoly. Toto bylo dohodnuto při nedávných jednáních v Ženevě mezi delegáty Angoly, Jižní Afriky, Kuby a Spojených států. Angola se zavázala držet guerily SWAPO aspoň 150 mil od hranic Namibie, a Jižní Afrika ze své strany přijala závazek nepodnikat na území Angoly vpády kvůli pronásledování těchto guerilů. Dosud existuje jeden bod nesouhlasu mezi Kubou a Jižní Afrikou; Kuba nabízí, že její vojáci opustí Angolu do 24 měsíců; kdyby odtáhli dříve, vláda v Luandě by byla ohrožena guerily UNITA, kterým vojensky pomáhají USA. Jižní Afrika však požaduje, aby kubánské vojáky odtáhli v době jednoho roku.

● ● ●
Ženeva. — V roce 1975 Španělsko odešlo ze své kolonie Západní Sahary, velké 110,000 čtverečních mil (asi jako dvě a čtvrt Československa), avšak čítající pouze asi 76,000 primitivních nomádkých obyvatel; toto území chová nejbogatší fosfátová ložiska na světě. Sousední Maroko po odchodu Španělska ihned toto území obsadilo a začalo těžit tamní fosfátová hnojiva. Od samého začátku se tam utvořilo hnutí guerilů Polisario, marxistického zaměření, kteří bojovali proti marokánské armádě za nezávislost Západní Sahary. Zatímco Maroku přitom vojensky pomáhaly USA, guerily Polisario zásobovalo a vyzbrojovalo Alžírsko. Záhy Maroko a Alžírsko kvůli tomu přerušily diplomatické styky; letos v květnu však Alžírsko obnovilo své diplomatické vztahy s Marokem a oznámilo guerilům Polisario, že už nemohou očekávat alžírskou pomoc. Nyní v Ženevě pod záštitou OSN, Maroko a guerilové Polisario 30. srpna společně přijali plán OSN, na definitivní vyřešení otázky budoucnosti Západní

Sahary. Nejdříve má být v Západní Sahare uzavřeno příměří a Spojené národy tam pošlou 2,000 vojáků, kteří budou dohlížet na jeho zachování. Tito míroví vojáci by tam mohli přijet ještě koncem tohoto roku. Pak má být pod dohledem OSN mezi obyvatelstvem tohoto území provedeno referendum, které rozhodne, zda se Západní Sahara stane nezávislou zemí, či zda má zůstat spojená s Marokem. Některé sporné body dosud zůstávají nevyřešeny. Za bojů mezi guerily Polisario a marokánskou armádou prakticky všechno obyvatelstvo této pusté země uprchlo buď do tamních měst, drženíh Marokánci, anebo do sběrných táborů okolo alžírské oázy Tindouf.

● ● ●
Rangoon. — Protože vláda Burmy odvolala armádu z ulic hlavního města Rangoon, dochází tam k anarchii, různým nepořádkům, ke krádežím potravin, k loupení a jiným zločinům. Začíná tam být nedostatek potravin a gasolineu. Dne 29. srpna politická oposice v Burmě utvořila společnou „Ligu pro demokracii, mír a svobodu;“ jejím předsedou byl jmenován 81-letý U Nu, bývalý ministerský předseda, který byl svržen při státním převratě před 26 roky. Tato oposice žádá okamžité zavedení demokracie a utvoření prozatímní vlády. Studenti, dělníci a učitelé projevíli úmysl vytvořit ilegální pracovní unie. Armáda však zůstává plně loyální vládě, chrání hlavní vládní objekty v hlavním městě a na předměstích koná obhlídky. Rozhlas Rangoon, sřezžený vojáky, vysílá věrně vládní programy. Vláda tedy dosud drží situaci pevně ve svých rukou. Dne 1. září nový prezident Maung Maung zamítl před rozhlaselem žádost demonstrantů, aby byla utvořena prozatímní vláda, avšak opětoval své dřívější ujištění, že vládnoucí socialistická strana na své schůzi 12. září rozhodne, zda se bude konat národní referendum pro skončení vlády jediné strany, a pak by prý parlament na mimořádném zasedání mohl rozhodnout zavedení systému více politických stran. President také vyzval stávkující vládní zaměstnance, aby se vrátili do práce. Dne 2. září statisíce Burmánců stávkovaly a při demonstracích požadovaly okamžité zavedení demokracie a zamítlí záruku presidenta Maung Maunga, že bude později jednáno o uspořádání referenda o tom, zda vláda jediné strany má pokračovat. President však znovu zdůraznil, že musí zachovat ústavní proced-

uru a nemůže hned jen tak přijmout požadavky demonstrantů a dovolit utvoření prozatímní vlády. - Pro USA události v Burmě jsou významné, neboť tato země jako součást „Zlatého trojúhelníku“ poskytuje 40 až 50 procent světového opia, z kterého se vyrábí mocná omamná droga heroin, který je pak podloudně dopravován do USA. Spojené státy poskytují od r. 1974 vládě Burmy vojenskou výpomoc, zejména v oboru válečného letectva, v naději, že vláda užije tohoto letectva v boji proti národnostním menšinám, požadujícím nezávislost od Rangoonu, na jejichž území je pěstován mák na výrobu opia. Ve skutečnosti však vysokí vládní úředníci a armádní důstojníci se podílejí na ilegálním obchodě s opiem a sama armáda často poskytuje ochranu velkoobchodníkům s touto drogou.

● ● ●
New York. — Generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar oznámil 29. srpna delegacím pěti trvalých členských zemí Bezpečnostní rady, že mírová jednání mezi Iránem a Irákem dospěla do slepé uličky, protože Irák pronesl nové požadavky. Nejdříve prý souhlasil s uzavřením příměří za předpokladu, že jednání mezi Iránem a Irákem budou přímá. Když však toho dosáhl, nyní odmítá vzdát se dobytých území, stáhnout své vojáky na mezinárodně uznané hranice a vyměnit válečné zajatce podle mírového plánu Bezpečnostní rady, nebude-li mu zaručeno, že vodní cesta Shatt al-Arab mu bude přináležet celá, jako tomu bylo před rokem 1975, a že se nebude o ní dělit s Iránem, podle smlouvy, vynucené šachem v r. 1975. Perez de Cuellar požádal vlády pěti trvalých členských zemí - USA, SSSR, Číny, Francie a Anglie - aby naléhaly na Bagdad, aby se plně podířil plánu Bezpečnostní rady. Od 26. srpna se už nevedou přímá jednání mezi Iránem a Irákem na úrovni ministrů zahraničí, ale jen na nižší úrovni. Pět trvalých členů Bezpečnostní rady se 31. srpna setkalo s iráckým prezidentem Saddamem Husseinem, aby na něho udělali mezinárodní nátlak.

● ● ●
Londýn. — Pakistánská vláda požádala britskou vládu ministerské předsedkyně Thatcherové, aby Anglie extradovala Pakistánu pět pakistánských exulantů, žijících v Británii od začátku osmdesátých let, o kterých je známo, že přináleží ke skupinám, nepřátelským vládě presidenta Zia; je totiž podezření, že mohli být

zamícháni do havárie letadla, při které president Zia zahynul. Prý jsou po ruce důkazy toho, že se zúčastnili dřívějších pokusů o atentát na presidenta Zia. Jeden z nich např. v r. 1982 připravoval sestřelení letadla, ve kterém v Pakistánu president Zia letěl, dálkovou střelou. Střela se sice letadla dotkla, avšak nevybuchla a letadlu se nic nestalo. - Mezi Pakistánem a Anglií však neexistuje smlouva o extradování lidí, podezřelých ze zločinů; pakistánská vláda vyslovila naději, že vláda Thatcherové jí přesto vyhoví.

● ● ●
Cleveland. — Clevelandské noviny „Plain Dealer“ přinesly 28. srpna zprávu, že prý americké a kanadské policii se letos v lednu podařilo zabránit chorvátským teroristům, zvaným „Jugoslávci proti komunismu“ zavraždit atlety země sovětského bloku, kteří měli vystupovat na Olympijských hrách v Calgary, Alberta, od 13. do 28. února 1988. Už 7. ledna prý kanadská pohraniční policie zabavila na kanadské hranici ve Windsor, Ontario, 37 střelných zbraní, určených pro zmíněnou skupinu teroristů. Tato zpráva se prý zakládá na svědectví některých policistů a na dokumentech, které o nálezech zbraní sepsali. Zmíněné noviny však neřikají, zda byl tehdy někdo pro to zatčen.

● ● ●
Dallas. — Dne 31. srpna se při vzletu z letiště města Dallas „kvůli lidskému omylu“ zřítlo letadlo typu Boeing 727, patřící letecké společnosti Delta, a při dopadu na zem explodovalo a vzňalo se. Přitom zahynulo 13 cestujících, včetně jednoho nemuvněte, a 36 lidí bylo vážně popáleno. Už před třemi roky 2. srpna 1985 - se na témž letišti zřítlo letadlo typu „Lockheed L-1011“, patřící téže společnosti Delta; tehdy přitom zahynulo 137 lidí.

● ● ●
Dhaka. — Jihoasijská země Bangladeš - jedna z nejchudších zemí světa - velká asi jako US stát Illinois, avšak se 105 miliony obyvatel, je právě v důledku rozvodnění řeky Buriganga postižena nejhoršími povodněmi z celých svých krátkých dějin; pod vodami je celá čtvrtina země, 25 milionů lidí je bez přístřeší a podle prvních zpráv zahynulo 680 lidí utopením, v troskách zřícených domů, nebo hadím uštknutím. I velká část čtyřmilionového hlavního města Dhaka je pod vodou. Celé rodiny dosud často sedí na střechách svých zatopených domů a čekají na pomoc. Vláda presidenta Hus-

saina Muhammeda Ershada učinila naléhavou výzvu o pomoc na mezinárodní komunitu. Bangladeš naléhavě potřebuje asi dva miliony tun obilí a také čluny a helikoptéry, aby potraviny a pitná voda mohly být dopravovány postiženým.

● ● ●
Moskva. — Sovětská vláda ukazuje nového ducha otevřenosti různými způsoby. Viktor Jaščenko, předseda sovětských kartografů, přiznal 2. srpna, že v posledních 50 letech Sověti důsledně falšovali zeměpisné mapy své země, určené k užívání na veřejnosti; na rozkazy tajné policie byla udávána nesprávná místa řek, měst, ulic a hranic, různé zeměpisné útvary byly opomíjeny, vzdálenosti byly udávány nesprávně, a od Stalinových dob správné mapy SSSR byly státním tajemstvím. Nyní prý na rozkaz sovětských autorit budou uveřejňovány pouze mapy, poskytující správné informace. - Zároveň Viktor Čebrikov, ředitel tajné policie KGB, prohlásil při interview, že prý role KGB bude v kádru glasnosti znovu definována. Jejím hlavním úkolem však zůstane „zamezit cizí špionážní činnost uvnitř SSSR, jakož i podvratnou činnost cizích tajných služeb“; proto některé její akce zůstanou nadále tajné. V posledním dvaapůl roku prý bylo v SSSR zadrženo 20 špiónů, za což bylo vypovězeno asi 50 diplomatů a dopisovatelů ze zemí smlouvy NATO, protože vykonávali činnost, neslučitelnou s jejich zaměstnáním a posláním. Toto prý ukazuje, že ačkoliv se vztahy mezi Západem a Východem zlepšily, výzvědné služby vedou mezi sebou stále „studenou válku“. - Sověti také přiznali ve filmu to, co dříve popírali, že se dozvěděli tajemství výroby atomické bomby od vědce Klaus Fuchse, uprchlíka z nacistického Německa, který za 2. světové války spolupracoval na tajném US programu pro zhotovení atomické bomby v Los Alamos, N.M. Po válce pak byl v Anglii zatčen a přiznal, že z ideologických důvodů předal Moskvě informace o atomické bombě; tehdy byl odsouzen na 14 let vězení. Po odpykání trestu pak vycestoval do Východního Německa, kde zemřel letos 28. ledna.

Pravidelně české boboshazby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatoborské v Ciceru, IL. - 2414 S. 61st. Ave.

SPORT

I. liga kopané v Československu

Zápasy 4. kola

Sparta - Slovan 5:3

13,512 diváků vidělo osm branek a další vítězství mistra Československa. Branky dali: Griga 2, Skuhravý 2 a Kukleta za Spartu; Vankovic 2 a Hirko za Bratislavu.

Inter - Dukla 3:2

4,772 diváků vidělo duel posledních dvou mužstev v tabulce. Dukla je nyní na konci tabulky. U Interu se líbil Brezík, střelec všech tří branek. Za Duklu dal obě Kříž.

Ostrava - Plzeň 3:1

Ostrému zápasu přihlíželo 6,151 diváků. Rozhodčí Benedik ukázal 5 žlutých a jednu červenou kartu. Branky dali: Staš, Hýravý a Daněk za Ostravu; Koc za Plzeň.

Trnava - D. Streda 2:0

8,966 diváků vidělo boj, ve kterém domácí obrana měla svůj den. Branky dali: 28. min. Broš, 82. min. Klejch.

Olomouc - Vítkovice 1:1

9,285 diváků marně čekali na první vítězství domácích v nové sezoně. Zápas skončil zaslouženou remizí. Branky: 66. min. Maroši 1:0; 73. min. Skarecký 1:1.

B. Bystrica - Bohemians 3:1

V Československu už nikdo nechce vidět vojáky hrát kopanou, proto pouze 2,316 diváků vidělo přesvědčivé vítězství domácích. Branky: Němec, Dina a vlastní za Bystricu; Chaloupka za Bohemians.

Cheb - Hr. Králové 2:0

3,313 diváků bylo s výsledkem spokojeno. Branky dali: 29. min. Muchka, 81. min. Bárta.

Slavia - Nitra 1:0

7,679 diváků si oddychlo teprve až v 79. min., když Frídova střela skončila v síti hostů. U Nitry zahrála výborně celá obrana. Slavia hledá střelce.

Tabulka po 4. kole:

1. SPARTA	15:5	7
2. SLAVIA	6:2	7
3. OSTRAVA	8:4	5
4. VÍTKOVICE	8:4	5

5. TRNAVA

5:5

6. NITRA

5:5

7. HR. KRÁLOVÉ

2:3

8. B. BYSTRICA

7:9

9. CHEB

4:6

10. D. STREDA

4:9

11. PLZEŇ

6:6

12. SLOVAN

5:7

13. OLMOUC

2:4

14. INTER

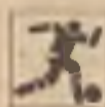
6:9

15. BOHEMIANS

6:12

16. DUKLA

3:6

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 3. kola: Opava - Tábor 4:1, KPS Brno - Teplice 1:1, Zlín - Zbrojovka 1:2, Chomutov - Xaverov 1:0, Ústí - Slušovice 2:0, Brandýs - Ml. Boleslav 0:1, Havířov - Liberec 3:3, Č. Budějovice - Fr. Místek 3:1.

1. S.N.F.L.

Senica - Žilina 2:1, Hurbanovo - Spoje 2:0, Jelšava - Stropkov 1:0, Levice - Prievidza 1:0, Prešov - Košice 1:0, Čadca - Trebišov 1:0, Humenné - Michalovce 3:3, Šala - Pov. Bystrica 1:1.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Brazílie - Nacional 3:2

25,533 diváků přišlo shlédn-

out zápas olympijského mužstva Brazílie, které po vyrovnaném boji zvítězilo rozdílem jedné branky.

Pro Brazílii to byl poslední přípravný zápas před odletem do Seoulu na olympijské hry, jež budou zahájeny už v sobotu 17. září.

Brazílie předvedla pěkný fotbal a dělá si velké naděje na zlatou medaili v Seoulu, kde s Itálií a Jugoslávií patří mezi favority.

TENIS

Olympiáda bez Lendla

Československé úřady zamítly žádost americké tenisové asociace o uvolnění Lendla, což značí, že Ivan Lendl jako turista nemůže reprezentovat USA na olympiádě. US Kongres však už schválil návrh na udělení státního občanství Lendlu, aby se mohl zúčastnit olympiády jako člen US mužstva.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Po dvouměsíční přestávce Metro - Liga tuto neděli zahájí svou podzimní sezonu s následujícím programem.

Major Divize:

Sparta - U. Serbs

Trevian - Eagles

Lightning - Kickers

Gr. White - Schwaben

Vikings - R. Wawel

Po Jarní sezoně mužstvo Eagles vede tabulku s náskokem dvou bodů. Dalších šest mužstev dělí pouze tři body, což je důkazem vyrovnanosti této nejvyšší ligy; Sparta je uprostřed.

Tabulka po ukončení Jarní sezony:

1. EAGLES	7	1	1	25:11	15
2. KICKERS	5	3	1	23:12	13
3. SCHWABEN	4	3	2	20:13	11
4. GREEN-WHITE	4	2	3	16:10	10
5. SPARTA	3	4	2	9:11	10
6. VIKINGS	4	1	4	16:12	9
7. UNITED SERBS	3	3	3	13:9	9
8. ROYAL WAWEL	2	4	3	11:14	8
9. LIGHTNING	1	2	6	7:20	4
10. TREVIAN	0	1	8	2:30	1

Sparta - United Serbs

V neděli ve 3 hod. odpoledne zahájí Spart'ané svou Podzimní sezonu na domácím hřišti „Lincoln School“ ve Wheatonu.

Manažer Sparty Jarda Fajkus připravuje své mužstvo tak, aby co nejlépe obstálo v nastávající Podzimní sezoně. Z nově získaných posil nutno vyzvednout zkušeného, bývalého hráče Dušana Grigu, který hrál v Československu za Slušovice. Jako další posila pro útok bude Cameron Roxburgh, který se vrátil z Anglie.

Pravděpodobná sestava na neděli: Hagemann - Bell, Kouwe, Wise, Weld - McClements, Glendinning, Wolf, Limbrick - Daniels, Roxburgh. Na střídání: Loncar, Harding, Sezonov.

Mužstvo United Serbs je velmi silný soupeř a již pouhá remise by byla pro Spartu úspěchem.

Reservy mají výkop již v 1 hod. odpoledne.

Nový fotbalový klub v Chicagu

Karl - Heinz Granitza bude hráčem i trenérem nového klubu, který má zahájit svou Zimní sezonu 26. listopadu t.r. Jak dlouho bude Granitza hrát o tom se nemluvilo, neboť mu bude 1. listopadu už 37 let.

Presidentem tohoto klubu je Lou Weisbach, který byl také spolujednatel „Chicago Sting“.

Tento nový klub zažádal o členství v A.I.S.A. lize, která má nyní osm mužstev. Dle programu A.I.S.A. ligy, každé mužstvo sehraje 40 zápasů během 5 měsíců.

Podrobnosti o tomto novém klubu budou oznámeny na tiskové konferenci dne 14. září v Chicagu.

Jarda Fajkus

WALDEMAR & OLGA MATUŠKA IN CONCERT

NEDELE 18. ZÁŘÍ-SEPTEMBER-6:30 PM

PARK JUNIOR HIGH SCHOOL, 315 N. PARK AVE., LA GRANGE PARK, ILL.

PŘEDPRODEJ:

V PŘEDPRODEJI \$12, PŘED PŘEDSTAVENÍM \$14

▶ PANCER IMPORT, 6514 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL.

▶ DUMPLING HOUSE,

▶ LITTLE EUROPE RESTAURANT, 9208 W. OGDEN AVE., BROOKFIELD, ILL.

▶ 4109 S. HARLEM AVE., STICKNEY,

▶ BOHEMIAN CRYSTAL RESTAURANT, 634 N. BLACK HAWK DR., WESTMONT, ILL.

▶ RADIO SPECTRUM

TEL: 312-749-6172

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Chicagská policie upozorňuje na nebezpečí „kultu d'ábla“ pro mladé lidi

Vědělo se o tom, že satanismus, čili „kult d'ábla“ existoval už celou řadu let v Kalifornii; donedávna se však myslelo, že Chicago bylo ušetřeno od tohoto lžináboženského, bláznivého hnutí, které může vést k velmi vážným zločinům. Dnes však policejní autority upozorňují rodiče, aby bedlivě pozorovali „podezřelé chování“ svých synů a dcer, kteří dosud chodí do školy; mohly by se totiž u nich nalézt náznaky toho, že jsou pod vlivem někoho, kdo propadl kultu d'ábla.

V přítomnosti jsou prý nejvíce ohroženy děti středních a vyšších sociálních vrstev ve věku od 7 do 15 let, avšak i starší, studující na veřejných školách, kteří nemají při studiu úspěch a zároveň jim chybí jakákoliv náboženská výchova a jakýkoliv kladný světový názor. Ke kultu d'ábla jsou obvykle sváděny dospělými ctiteli d'ábla, kteří jsou vždycky zároveň obchod-

níky s narkotiky a kuplíři či výrobci pornografie. Tito zvrátcenci poskytují získaným mladým lidem omamné drogy a jakékoliv pohlavní ukojení zdarma. Musejí však zato pro ně prodávat narkotika či jinak „pracovat“. Mladí členové satanského kultu musejí také krást v kostelích kalichy a jiné bohoslužebné potřeby, vykrádat hroby a mrzačit zvířata tím, že z nich vyřezávají různé tělesné orgány pro satanský kult. Přitom dostávají různou satanskou literaturu a vedou si svůj vlastní deník, kde si zaznamenávají své plány do budoucna. Uvnitř satanismu jsou občas mladí lidé naváděni k tomu, aby projevovali svou věrnost d'áblu tím, že zavraždí jiné lidi, anebo že sami spáchají sebevraždu. Toto vše se zdá být neuvěřitelnou fantasií, avšak policie varuje, že to je pravda, a vybízí rodiče, aby bedlivě prohledávali pokoje, vyhrazené jejich dětem, a četli jejich zápisky; jen tak mohou totiž objevit, že jejich syn či dcera jsou zapleteni do satanismu.

Policie uvádí některé konkrétní případy, dokazující existenci satanismu v Chicagu. Tyto případy naštěstí dosud nejsou příliš časté.

Jedno 14-leté děvče se pokusilo spáchat sebevraždu, avšak nakonec bylo zachráněno. Rodiče potom ukázali v psychiatrické nemocnici její deník, kterému dala sama název „Kniha stínů“, psaný pro ně nečitelným runovým písmem. Děvče tam slíbilo d'áblu, že si vezme život „v době příštího měsíčního úplňku“ a pak se pokusilo svůj slib splnit.

Jeden ředitel vyšší školy se rozhodl prohlédnout skříňku, vyhrazenou jednomu studentovi, který jevil podivínské chování. Objevil tam asi 100 stran zápisů studenta, ve kterých slíbil d'áblu, že do určitého dne zavraždí jedno děvče jako oběť přinesenou d'áblu. Také tam byl nalezen kalendář, kde byly poslední stránky vytrženy; student to vysvětloval tím, že prý těch stran „už nebude potřebovat“. Tím prý patrně chtěl říci, že potom měl v úmyslu

spáchat sebevraždu. Zde i v jiných případech jména osob byla úmyslně zamlčena.

Také byly uvedeny případy několika mentálních pacientů, chlapců a děvčat, kteří přiznali, že dříve byli normálními studenty, avšak byli získáni pro kult d'ábla a pak jich bylo užíváno k prostituci a k pornografii.

Několik projevů satanismu bylo také hlášeno z denních opatroven pro malé děti, kterých bylo sexuálně zneužito. Tak na př. zaměstnanec jedné opatrovny, vyznač satanismu, prý pohlavně zneužil jedno čtyřleté děvčátko, kterému pak rozkázal, aby nakreslilo na list papíru malého králíka. Pak hned přinesl živého králíka, kterého před ustrašeným děvčátkem zabil. Pak mu řekl: „Toto se stane s tebou, řekneš-li svým rodičům, co jsem s tebou dělal.“ Pak poslal rodičům děvčátka jeho kresbu s pochvalným komentářem. Nic netušící, rozradostnění rodiče pak pověsili kresbu na ledničku, kde stále děvčátku připomínala, že

musí mlčet o tom, že bylo pohlavně zneužito.

Nejhorším případem satanismu v Chicagu prý byl vrah Robin Gecht, o kterém bylo zjištěno, že zmrzačil několik prostitutek, pak je zavraždil a obřadně snědl některé části jejich těl.

V Kalifornii i jinde často pachatelé různých zločinů se chtějí ospravedlňovat tím, že prý náležejí ke „kultu d'ábla“, a že jednali podle příkazů svého náboženství. Podle oznámení chicagské policie je nutno považovat satanismus čili kult d'ábla za jistou formu náboženství, a že tedy jako takový se těší ochraně americké ústavy; pouze prý mohou být potrestáni ti jeho členové, kterým se dokáže, že se dopustili protizákonných činů. Stejně se v USA těší ústavní ochraně pouliční gangy mladistvých i jiné gangsterské organizace, v rámci svobody spolčování. Pouze mohou být potrestáni ti jejich členové, kterým se před soudem dokáže, že se dopustili něčeho proti zákonům země či státu.

Malé děti se stávají obětmi hrubého zacházení

Dne 30. června chicagský denní tisk přinesl ohromující zprávu o tom, že na západním předměstí Countryside, 16-letá školačka Anita Esposito, žijící v manželství „na divoko“ s 22-letým Tim Lerkin-em, s kterým měla šestitýdenní dcerku Nicole-Marie, se policii přiznala, že 26. června časně zrána ve stavu rozrušení nad tím, že její dceruška stále plakala a budila členy rodiny ze spánku, vzala své dítě a vrhla je do nedalekého 85 stop hlubokého lomu. Tam pak policie našla jeho mrtvolu. Dosud se neví, zda děvče svým „přiznáním“ nekryje snad někoho jiného.

Američtí studenti veřejných škol jsou dosud stále „vychovávaní ve filosofii“, inspirované Freudovou teorií, že pohlavní styk je nejvýznamnějším zážitkem v lidském životě, nikoliv, že je výrazem závazné, odpovědné a vroucně upřímné lásky, ale že sex je láska, že se rovná lásce, že pohlavnímu sklonu není možno odporovat, že sebezápór je škodlivý pro psychologický vývoj člověka, a že pohlavní zdrženlivost je náboženským přežitkem. Školáci si tedy mají pohlavní styk dopřát jakmile jsou v oubertě, aby se pobavili, cítí-li k sobě vzájemnou pohlavní přitažlivost. Musejí však užívat antikoncepčních prostředků, nebo děvčata se podrobit potratu, aby se vyvarovala nechtěným následkům. Mnohá

děvčata jsou tak otěhotněna ještě ve školním věku - (je jich více než milion ročně) - a pak se podrobí potratu, ta, která své dítě donosí a nechají narodit, nejsou obvykle ani finančně ani charakterovou vyzrálostí připravena na vykonávání mateřské funkce. Nedají-li své děti adoptovat, anebo nepostará-li se o ně babička, nemluvně je pak snadno zanedbáváno. Malé děti jsou také zanedbávány ve volných svazcích dospělejších osob, které pouze spolu žijí bez závazných manželských povinností, a tak i často mění své partnery. Proto se pak stává, že matka či její milenec jsou „podráždění“ stálým křikem, či pláčem dítěte, které je ruší v jejich „zábavě“. Surově je proto zbíjí, někdy i utlučou k smrti. Jindy hodí své dítě do odpadků v „eliče“ a více se o ně nestarají. Jsou-li otec a matka uživači omamných drog, v transu někdy na své dítě zapomenout a nechají je zemřít hlady. I v zámožných rodinách dochází k ubití dítěte k smrti, když otec a matka si hledí svého zaměstnání a výdělečné činnosti a z nervosity své plačící a křičící dítě utlučou. Americké soudy považují utlučení malého dítěte k smrti ve stavu podrážděnosti za „zabití“ a nikoliv za vraždu, a proto tresty jsou poměrně mírné. Podle statistických údajů asi 75 % takto zabitých dětí náleželo matkám, žijícím na ulici, nebo žijícím z veřejné výpomoci; i v zámožnějších rodinách však někdy dochází také k takovému zabiti.

Znalci „Národního výboru pro zabránění trýznění dětí“ jsou v poslední době znepokojeni tím, že v USA počet malých dětí a nemluvnat, utlučených k smrti - (bud' jejich matkami, nebo jejich milenci, či opatrovníci) - rychle stoupá. V roce 1987 tak bylo v USA usmrceno 1,100 dětí, což bylo o 25 % více než v roce 1986. Ještě čtenější jsou případy surového zbití malých dětí, které neskončí jejich smrtí. V okrese Cook, do něhož patří Chicago, „Department služeb pro děti a rodiny“ obdržel letos v květnu celkem 2,380 hlášení o surovém zbití malých dětí; v březnu obdržel 2,203 takových udání. Nyní jich dostává asi 100 denně, takže zdaleka není možno všechny případy ani vyšetřit. Ve státě Illinois bylo v roce 1986 hlášeno 70,424 případů, a v r. 1987 pak 91,715 případů surového zacházení s nemluvnaty a malými dětmi. Celonárodně bylo vloni hlášeno těchto případů více než 1.1 milionu. K tomu ještě přicházejí nesčetné případy sexuálního zneužívání malých dětí přímo členy rodin, nebo cizími osobami, nebo jejich zneužití k pornografickým fotografiím či přímo k prostituci. Surové zacházení s malými dětmi a jejich pohlavní zneužívání jsou vážnou poskvrnou americké „vysoce civilizované“ společnosti, opouštějící křesťanské i všelidsky přirozené mravní zásady z naprostého nezájmu o kulturu ducha a příliš soustředěné na hmotářské požitky a jen na své

egoistické zájmy.

Jedna studie nedávno ukázala, že v USA skoro všichni nedospělí vrahové, odsouzení k smrti, byli za svého útlého dětství surově trýzněni, anebo jich bylo pohlavně zneužíváno. US kongres rozhodl jmenovat v blízké budoucnosti komisi, která bude studovat cesty, jak v budoucnu zabránit týrání a svévolnému zabíjení malých dětí. Liberální kongresníci a soudci doporučují zvýšení pohlavní výchovy ve školách a poskytnutí finančních prostředků k tomu, aby se chudým lidem umožnilo užívání antikoncepčních prostředků a potratů, aby se tak vyvarovali nechtěných otěhotnění a porodů. Jedinou účinnou cestou však by byla poctivá výchova charakteru, založená na bohabojné úctě ke Stvořiteli a věčnému soudci dobra a zla, s povinností závazné úcty k Jeho „návodu“ k štěstímu životu spravedlivým jednáním vůči sobě a k druhým lidem.

Vděčně a věrně vzpomínáme

V pátek 9. září už letos uplynulo šest let od náhle tragické smrti vzácné ženy a neúnavné národní pracovnice, paní

MILADY FERJENČIKOVÉ

V sobotu 10. září 1988 bude za spásu její uslechtilé duše obětována mše sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero v 6:15 hod. večer. Všichni, kdo jste ji poznali, přijďte si s námi na ni vděčně vzpomenout.

Redakce

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTÍ BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Libor Koval:

MADONA HOSTÝNSKÁ

*Jsou něžné oči tvé, Madono z Hostýna,
na hory vrcholku, kde nebe začíná,
kam vedou kroky těch, kdo léky hledají
na rány bolavé, skrývané potají
ve stinných zákoutích Svatého Hostýna,
kde kvete úleva, kde čeká maminka,
co umí potěšit, pohladit po hlavě
ve světě záluďném, v těžkosti záplavě -
Madona z Hostýna.*

*Jsou něžné oči tvé, Madono z Hostýna,
jak barva kopretin, jež spadly do klína
Popelce v Nazaret (viz báseň Renčovu),
jak vůně fialek podél cest k domovu,
jak oči snoubenek, co prsten dostaly,
jak slzy radostí, zárné jak krystaly,
jak slova díky, jež nelze rtům vyslovit,
jak život vzkříšený, který lze věčně žít,
v němž všechno překrásné vždy znova začíná,
jak v dlouhém čekání radostná novina,
Madono z Hostýna.*

*Jsou něžné oči tvé, Madono z Hostýna,
jak vlna jehnat a jak ruka mámina,
jak chleby pečené růžově do zlata,
jak větve jabloní, nesoucí poupata,
jak lány obilí, co zrají na Hané,
jak sladké hrozny, vždy v podjeseň trhané,
jak malých kořátek předení,
jak samet jehněd pro předjarní Vzkříšení.*

*Pro něhu očí tvých, Madono z Hostýna,
pro hebkost trávy, v níž sladce se usíná,
pro samet jehněd a pro vůni fialek,
pro prsty věží, co sahají do dálek,
pro blesky v dlaních tvých, co d'ábla zahnalý,
pro vodu živou, co těče tu ze skály,
pro zvonů libý zvuk, jas krojů z Moravy,
pro pestrých šátků žen barevné záplavy,
pro hudbu žesťů a pro vlání praporů,
pro tichá ANO přes všechna NE záporů,
pro teplo potěchy, jehož jsi příčina,
kladu ti děkovnou kyticí do klína,
Madono z Hostýna.*

(Z cyklu mariánských medailonů „Moravské Madony“)

**Prohlášení
Rady svobodného
Československa
k pražským
demonstracím
v neděli 21. srpna 1988**

Pražské demonstrace v neděli 21. srpna 1988 znova prokázaly, jak Češi a Slováci smýšlejí o invazi republiky vojsky Varšavského paktu před dvaceti lety, o sovětské okupaci a o vládě komunistické strany.

Rada svobodného Československa sleduje tento spontánní výraz odporu československého lidu proti sovětské okupaci a komunistické diktatuře s plnou sympatií a s obdivem nad statečností desetitisíců občanů, kteří se k němu odhodlali.

Na celý československý exil a na celý svobodný svět obzvláště hluboce zapůsobilo, že valná většina těch, kdo 21. srpna na pražských ulicích zvedli svůj hlas, byli mladí lidé - generace, které patří budoucnost, kterou se komunistům nepodařilo ani ovládnout ani zkorumpovat a která chce žít po svém a spravovat republiku bez nich a bez Sovětského svazu, po svém a demokraticky.

Rada si velmi váží a je vděčná těm sovětským občanům, zejména jejich Demokratické unii, kteří v Moskvě v tutéž neděli protestovali proti invazi a okupaci Československa.

Rada se ztotožňuje ve jménu celého našeho exilu s požadavkem pražských demonstrantů, aby sovětská okupační armáda a civilní aparát byly z Československa neprodleně odvolány; aby na sovětské i československé straně byly přezkoumány a veřejnosti sděleny všechny okolnosti, za kterých došlo k invazi v roce 1968; aby byli sesazeni ze všech míst funkcionáři Komunistické strany Československa, kteří v roce 1968 žádali o sovětský

zásah a kteří řídili takzvanou normalisaci po sovětské invazi; a aby diktatura komunistické strany byla co nejrychleji nahrazena pravým demokratickým systémem, odpovídajícím našim tradicím a přáním všech občanů republiky.

Jen když budou splněny tyto podmínky, může v Československu dojít k opravdové národní obrodě a k novému rozkvětu celé společnosti. Československá republika nepatří ani komunistické straně ani Sovětskému svazu. Republika patří československým občanům, jejichž jménem, již po léta mluví Charta 77 a Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, nezávislá kultura a nyní také Demokratická iniciativa, petice katolických věřících, celá řada občanských hnutí a za něž promluvíli demonstranti v Praze v neděli 21. srpna.

Stanovisko Rady svobodného Československa uveřejněno v Congressional Record

Americký Congressman Toby Roth, člen zahraničního výboru Domu reprezentantů, vložil do Congressional Record, Vol. 134, No. 120, str. E 2793-4, stanovisko Rady svobodného Československa k sovětské invazi a okupaci Československa v roce 1968 a k jejím důsledkům pod titulem „The Tanks of August.“

President Reagan k výročí invaze

President Reagan vydal 20. srpna prohlášení, v kterém vzpomněl dvacetileté výročí invaze Československa, jež „brutálně“ ukončilo reformní proces, který měl „přiblížit zem k jejím demokratickým tradicím.“

„Celé pokolení se narodilo a bylo vychováno od doby, kdy tanky rozdrtily naději Československa určovat svobodně svůj osud... Stateční muži a ženy,

jako ti, kteří podepsali Chartu 77, pokračují v boji za svobodu a opožděné reformy, jež zůstávají nadějí Čecha a Slováka...“

„Používáme tuto příležitost, abychom registrovali změnu v atmosféře, viditelné v Sovětském svazu a východní Evropě. Ta však nemůže přinést skutečné usmíření mezi Západem a Východem pokud nebude korigována historická nespravedlnost, jako byla invaze roku 1968. Tak zvaná Brežněvova doktrína, ospravedlňující invazi, musí být otevřeně odsouzena Moskvou. Sovětská vojska musí být stažena. Lid východní Evropy musí mít právo svobodně rozhodnout, jaký vládní systém si přeje. Kruté a nepřirozené rozdělení Evropy od baltických zemí přes Berlín po Balkán musí být ukončeno. Jen opravdové sebeurčení může přinést skutečný mír a stabilitu Evropy a do vztahu mezi Východem a Západem.“

Rada svobodného Československa o emigračních možnostech

Americký emigrační program se tohoto roku odchýlí od obvyklého běhu. V důsledku zvýšené emigrace sovětských občanů židovského vyznání a arménské národnosti Státní department přesunul všechna volná víza na tyto skupiny, což mělo za následek zastavení emigračních možností ze střední a východní Evropy. Přesunutí se týká i finančních prostředků na tyto účely. Čechoslováci v táborech v Západním Německu, Rakousku a Itálii nemohou emigrovat po dlouhou dobu, ačkoliv mnozí již prošli emigrační procedurou.

Rada svobodného Československa požádala Státní department ve Washingtonu, aby se tato praxe změnila, aby se pamatovalo i na naše uprchlíky. Na Státním departmentu byla nedávno porada za účasti zástupců všech organizací, které jsou oficiálně zapojeny do imigračního programu. Tyto organizace protestovaly proti nové praxi a dosáhly toho, že v budoucím roce dojde k změnám. Určitý počet víz, asi 11,000, má být rezervován pro uprchlíky ze střední a východní Evropy. Zároveň Kongres má uvolnit finanční prostředky k tomuto účelu. Rada svobodného Československa a jiné příslušné organizace podnikly kroky v senátu a Domě reprezentantů, aby Kongres pomoc poskytl. Jinak hrozí nebezpečí, že by naši (i jimi) uprchlíci byli nuceni dále žít v nejistotě jako tohoto roku.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husiho prachového peří a dacromu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

Hlas
RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork •Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken •Beef
- Dishes •American Favorites
- Seafood

SENIOR CITIZENS SPECIALS
Homecooked LUNCHES
\$4.20 T.H.L. 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF TOTAL BILL

For Daily Specials and Reservations
652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings
For Approximately **\$4.50**

O několika specifických průzkumech veřejného mínění amerických občanů v r. 1988.

Snad v žádné jiné zemi západních průmyslových demokracií se nevydává tolik peněz na průzkumy veřejného mínění („surveys“) - v nejrůznějších sférách lidského myšlení a jednání jako je tomu - (obyčejně z obchodních důvodů) - ve Spojených státech.

Asi v pěti amerických časopisech jsme tentokrát našli výsledky několika anket, jejichž výsledky se nám zdály natolik zajímavé, že jsme je přeložili pro čtenáře H.N. v naději, že upoutají i jejich zvědavou pozornost. Týkají se totiž: 1) spokojenosti amerických žen; 2) životních ideálů mládeže v deseti zemích světa; 3) upadajícího zájmu věřících křesťanů i židů o příslušnost k organizovanému náboženství; a 4) o důvodech k osobnímu uvědomělému vnitřnímu obrácení na víru v Krista ojedinelých jednotlivců v naší rozhárané současnosti.

New York. — V této poslední době bylo v USA vykonáno několik zajímavých průzkumů mínění, jejichž hlavní výsledky zde uvádíme, protože vzbuzují naději do budoucna a mohou nás vyléčit ze škarohlídství, abychom přestali lámat hůl nad světem.

Podle popsaného průzkumu veřejného mínění je dnes většina žen v USA se svým údělem spokojena.

Podle průzkumu „Gallup Poll“ skoro 9 z 10 Američanek - (přesněji 88 %) - ve věkové hranici od 18 do 44 let - tedy v době, kdy se jim rodí děti - odpovědělo na položenou otázku o spokojenosti, že vcelku jsou se svým životem spokojeny, a 83 % jich projevilo naději, že dosáhnout ve svém životě svých hlavních vytčených cílů. Z toho 53 % vdaných žen a pouze 28 % nevdaných odpovědělo, že jsou „velmi“ spokojeny se svým životem. Dále 52 % žen, pracujících část dne, 41 % žen pracujících celý pracovní den, a 45 % nepracujících mimo domácnost bylo „velmi“ spokojeno se svým životem. Nejvíce byly spokojeny se svým životem kolejni graduantky; 75 % jich řeklo, že dosáhly svých hlavních životních cílů, a pouze 39 % žen, které neskončily vyšší školu, prohlásilo totéž. Téměř 82 % žen, jejichž domácnost má roční příjem \$35,000 až 49,999, prohlásilo, že dosáhly svého životního cíle, a pouze 45 % žen, jejichž domácnost má příjem

méně než \$15,000 ročně, se cítilo plně spokojeno. Hlavním zdrojem spokojenosti v životě pro tázané ženy, byly rodinný život a úspěšná kariéra. Polovina z tázaných se domnívá, že ideální věk pro založení rodiny je 21-25 let; 30 % myslelo, že ideální věk pro uzavření manželství je od 26 do 30 let. U poloviny tázaných bylo první dítě plánováno, u druhé poloviny plánováno nebylo. Hlavní překvapující poznatek tohoto průzkumu mínění je, že celých 88 % amerických žen prohlásilo, že se svým životem jsou všeobecně spokojeny.

Jak hledí mládež v deseti zemích světa na svou budoucnost „světoobčanů“ 21. století?

- Dr. Daniel Offer z „Center for the Study of Adolescence“ při nemocnici Michael Reese se svými spolupracovníky vykonal průzkum mínění mezi studenty vyšších škol ze středních sociálních vrstev v deseti zemích světa: v Austrálii, Bangladéši, Mad'arsku, Izraeli, Itálii, Japonsku, Taiwanu, Turecku, ve Spojených státech a v Západním Německu. Překvapujícím výsledkem je, že velká většina tázaných mladíků jeví velmi kladný postoj k životu: mají důvěru v sebe, optimisticky se dívají a svou kariéru a mají realistické sociální představy, neboť myslí také na dobro druhých a považují celý svět za jedinou lidskou komunitu. Z nich více než 90 % mají příznivou představu o svých rodičích a jejich hodnotách, více než 90 % jich myslí vážně na svou budoucí kariéru a je spokojeno s dobře vykonanou prací, a 88 % jich je pevně přesvědčeno o tom, že budou schopni postarat se sami o sebe. Psychologicky se jeví nejvíce vyrovnaní mladí lidé ze Západního Německa, z Mad'arska a z USA; nejméně vyrovnaní se zdáli mladíci z Itálie a z Bangladéše. Izraelští a američtí mladíci ukázali nejvíce důvěry v sebe a projevili nejpozitivnější postoj k životu, nejvíce sebekontroly a zdáli se mít největší schopnost stát na svých nohou a rozvážně se rozhodovat. Autoři v závěru své knihy prohlásili, že naše dospívající mládež, která povede budoucí svět, je nadějná, že je třeba dívat se na ni s optimismem a nikoliv s pesimismem, a že v jádře je dobrá a pozitivní, ačkoliv my ze starších generací ji často nepřiznáváme kritiku.

Proč se mezi věřícími Američany rozmáhá tendence nehlásit se k žádné organizované církvi a být raději „bez vyznání“.

„Gallup Poll“ koná každých deset let také průzkum „The Unchurched American“ - o Američanech, kteří nepřísluší k žádné církvi, čili kteří jsou „bez vyznání“ - nikoli však ateisté. Letos bylo zjištěno, že v USA 78 milionů dospělých lidí nepřísluší k žádné církevní organizaci, zatímco před 10 roky pouze 61 milionů Američanů bylo bez vyznání. To znamená, že v posledních letech počet lidí, nepřísluších k žádné církvi, stoupl ze 41 % na 44 % dospělých Američanů. Přitom překvapuje, že velká většina tázaných Američanů odpověděla, že věří v božství Kristovo, neboli, že Kristus je Syn Boží. V r. 1978 tak odpovědělo 78 % tázaných, kteří poslali své odpovědi, a v roce 1988 dokonce 84 % tázaných. Tři čtvrtiny tázaných se domnívají, že je možno být dobrým křesťanem či židem bez chodění do kostela či synagogy. Této anketě se zúčastnilo 22 katolických, protestantských a židovských organizací. Skoro polovina Američanů bez vyznání dbá o to, aby se jejich dětem dostalo náboženské výuky. Američané bez vyznání, zejména ti, kteří mají kolejni vzdělání, vytýkají církvim - zejména katolické - jejich patriarchální mentalitu a tendenci náboženských autorit jednat s věřícími jako s nedospělými dětmi. Dále jim předhazují nedostatečný zájem o sociální otázky, o praktické těžkosti denního života v rodině a na pracovišti, a že jejich kněží, pastoři, ministři a rabíni soustředí svou energii a zájem téměř výlučně na organizační činnost a jen málo pečují o prohlubování znalosti víry a o opravdové duchovní a náboženské potřeby svých věřících. Náboženské autority jsou zase znepokojeny vzrůstajícím počtem Američanů bez vyznání, protože je vážně nebezpečí, že jejich děti, jimž nejsou předávány náboženské hodnoty v rámci „organizovaného projevu víry“ t.j. v církvi, a které v každodenním životě podle evangelia a tradice církve nemohou vidět dobrý příklad svých rodičů, budou nakonec pro církevní farnosti úplně ztraceny. Přitom náboženské autority zdůrazňují, že bude nutno vést mohutnou kampaň pro získání těchto lidí nazpět do církve vhodnými programy náboženské výuky, naléhat na jednotlivce, aby se k církvi při-

dali, organizovat přitažlivé kursy studia bible a zakládat skupiny horlivých věřících, které se budou věnovat společné modlitbě. Členové církvi pak musejí svým životem ukazovat, že víra v Ježíše Krista podstatně změnila jejich denní život k lepšímu, a že účast na společné bohoslužbě je nepostradatelnou součástí náboženského života.

Pozn. redakce: Je tak trochu škoda, že se američtí páni sociologové, kteří tuto anketu vypracovali, vůbec nezmiňují o tom, co je asi skutečným důvodem u amerických nekatolíků k vystupování z jejich různých „církví“. Prostý a ve své víře upřímný člověk dnes dost dobře nechápe, proč mají ti páni „anketáři“ strach ten pravý důvod jmenovat, když v USA je to slovo tak oblíbené: Byznis! Peníze! Ve jménu americké náboženské svobody si dělá s výkladem bible každé protestantské vyznání co chce, zneužívá „Božího slova“ i k návodu k tomu, jak brzy zbohatnout, když se pošle TV „kazatel“ tolik a tolik peněz, jak některé mladé, duševně nevyrovnané lidi na drogách, alkoholu a „nešťastné v lásce“ „brainvošovat“ - (vyčistit jim mozky extrémně fundamentalistickými zákazy) - a přimět je dokonce i k podivným kultům a k prostituci. A co říci k těm dvěma letošním skutečným skandálům manželské „TV hvězdy“, která si žila v luxusním přepychu, dala svému mazlíčkovi „psíkovi“ do jeho boudy instalovat „chlazení“ - (aircondition), mají jedinou rozmazlenou, drzou a zmalovanou dcerušku, a přitom si tatínek s maminkou postraně „zahybají a vyhazují z kopýtka“. A proč ten druhý pan kazatel, který ten rámus s tím prvním „zpunktoval“, musil ronit tak ohromné krokodýlí slzy na TV obrazovce? Jen proto, že se mu ten první pomstil za jeho výlety do nočních podniků New Orleansu? Vše se také samozřejmě odehrávalo v luxusních limuzínách, hotelích a za peníze dobromyslných věřících z řad televizních posluchačů.

Samozřejmě, že v každé době měla a má i naše katolická a ortodoxní církve své hříšníky i mezi „služebníky oltáře“, a nelze naprosto nic namítat proti tomu, jsou-li spravedlivě terčem téže veřejné kritiky. Jenomže, pravé náboženství a skutečná zbožnost se lehce rozpozná podle Kristových slov z Jeho evangelia:

„Podle skutků je poznáte“. Kristova původní a pravá církev měla v každé době svých dějin

vedle nehodných sluhů a málo opravdových věřících své mučedníky a vyznavače, sv. Františky i Matky Terezy z Kalkaty. A proto je přinejmenším málo objektivní a dokonce i nespravedlivé, když páni autoři této ankety házají všechny věřící do stejného koše a ani slovem se nezmiňují o křiklavých pohoršeniích nedávné doby amerických televizních „kazatelů“, která zapříčinila nezáměrně „odpad“ mnoha poctivých věřících v USA od organizovaného náboženství právě v posledních letech.

Z jakých důvodů se zase jiní Američané do organizace některých církví vracejí?

Lyle E. Schaller zase studoval současné případy konverzí a návratů ke křesťanským církvim v USA a dospěl k závěru, že ve velké většině případů - (60 až 90 procent) - tyto návraty a konverze jsou výsledkem činnosti přátel, členů rodiny, příbuzných a také „laického apoštolátu“. Jen v malé menšině případů se lidé obracejí či vracejí k církvi kvůli působnosti kněží, evangelistů, nedělních škol, náboženských či biblických kursů, nebo jiných náboženských programů. Tuto skutečnost předvídal už 2. Vatikánský koncil, který zdůrazňoval, že v přítomné době je znovu nepřitažlivější osobní příklad života z víry v rodině a z něho plynoucí horlivá náboženská činnost laiků, protože laici znají obyčejně lépe problémy skutečného života a mají přístup do prostředí v nichž dosud ještě stále panuje vůči kněžím nedůvěra. Proto dnes biskupové vybízejí kněze, aby se dále všestranně vzdělávali a mohli se tak lépe věnovat výchově laických spolupracovníků v díle evangelisace.

K tomu, aby i katolíci kněží byli plně připraveni na své apoštolské poslání v budoucích letech naší moderní zsvětštělé doby a zvláště začátku 21. století, bude třeba udělat několik zásadních úprav, oprav a reforem v jejich duchovní, studijní, pastorační a pro život praktické přípravě. Už papež Jan XXIII. o tom často mluvil, a nynější sv. Otec věnuje celému problému velikánskou pozornost, protože je v hloubi duše přesvědčen, že k „modernímu typu“ kněze nestačí jen knírek pod nosem, kytara a prstýnek na ruce. O tom všem však zase až někdy jindy.

Buy U.S. Savings Bonds

Vyučování v české sobotní katolické doplňovací škole Josefa kardinála Berana začne 17. září 1988

Zápis a začátek školního roku v české sobotní katolické doplňovací škole Josefa kardinála Berana je v sobotu 17. září 1988 v 1 hod. odpoledne ve škole Panny Marie Svatohorské (2414 So. 61st Ave., Cicero, IL).

Vyučování trvá od 1:00 P.M. do 3:30 P.M. Vyučování je každou sobotu. Prázdniny a volné soboty budou dětem včas oznámeny.

Roční poplatek je \$5.00 za rodinu.

Všechny potřebné informace dostanou děti při první vyučovací hodině.

Doufáme, že rodiče, kterým záleží na tom, aby děti se v naší rodné řeči zdokonalily, uměly se v ní modlit a zpívat; aby se seznámily s historií a zeměpisem naší rodné země, děti do školy přivedou.

Bud'te tak hodní, upozorněte na naši školu a doporučte ji svým známým.

V sobotu 17. září začínáme nejen vyučování, ale zároveň i nacvičování programu Dne českých katolíků, který se koná v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské v neděli 2. října a na kterém děti vystoupí. Děti se rovněž zúčastní společného vystoupení českých škol z oblasti chicagské na národní vzpomínkové slavnosti 70. výročí založení Československé republiky, kterou v neděli 30. října v East Morton High School pořádá Czechoslovak - American Congress. Vidíte, že tedy hned na začátku roku máme dosti bohatý rozvrh. Bud'te proto tak hodní a přived'te děti hned do naší letošní první hodiny vyučování, aby měly možnost se, na svá vystoupení dobře připravit.

Rodičům děkujeme za pochopení a spolupráci a dětem vypořujeme hojnost Božího požehnání, zdraví, píle a vytrvalosti do celého letošního školního roku.

Za sobotní doplňovací českou katolickou školu Josefa kardinála Berana

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Františka Uhlířová

NINA SVOBODOVÁ

Dimu Božího oka

(Pokračování z min. čísla)

Listopadové dny přicházely a odcházely.

V městě to nebylo přece jen tak dlouhé, pražské ulice svítily okny, za nimiž se vesele chvěla zlatavá, narůžovělá a červenavá světla svíci, lamp a loučí, ale na venkově jako by nad krajinou vlál od nebe k zemi temně fialový závoj z jemné a husté příze. A pod tím závojem všecek ztišen a ztlumen probíhá život vesnice v uklidnění a smíru, jaké mu nemůže poskytnout žádná jiná roční doba.

Sice v panských lesích a na panském vůbec se pracuje ještě i v pozdním podzimu, ostré tempo jarních a hlavně letních měsíců však přece jen značně polevilo, takže ani poddaný lid si v této roční době tak nestýskal jako jindy. Nařízení císaře Josefa II. o uvolnění roboty vykonala také již své poslání - však byl za to selský lid císaři upřímně oddán a vděčen - a konečně, kde byla slušná vrchnost a tedy i slušné úřednictvo, přecházel podzim klidně v čas adventní a rorátní, čas vážných písní, líbezných pohádek a přátelských besed, na něž lidé celý boží rok rádi vzpomínají.

Podzim léta Páně 1785 byl mírný, zima váhala s příchodem, jako by nevěděla, má-li opravdu vejít do kraje a ujmout se v něm vlády, a malému Pavlíkovi, nejmladšímu synku martinovského rychtáře, přinesl ten podzim dalekosáhlou událost pro život. A tou událostí nebylo nic menšího než škola. Bude mu na svatou Kateřinu pět let, ale rychtář se rozhodl, že ho zavede do školy již tenhle rok, protože čiperný chlapec zná již nejedno písmenko z abecedy, a to tak, že je nejenom správně přečte, ale dovede i dost obstojně načmárat na tabulce, kterou mu nejstarší bratr Jan přivezl pro radost z Brna, když tam byl s obilím za vojskem.

Chlapec tehdy na tu tabulku vyvalil údivem i radostí oči a sestra Maryška neodolala, aby mu na černý povrch tabulky nenapsala pár krasopisných písmenek. U rychtářů byli všichni tak trochu písmáci, rádi četli a o čteném vespolek rozjímali, a také všichni pěkně psali, velkým, čitelným písmem, „skoro jako vrchnost“, jak se jim někdy smáli sousedé, kteří se s čtením a hlavně s psaním zle potýkali.

A tak šel rychtářův Pavlík již tento rok do školy. Měl sice ještě rok čas, ale Pavel sám se blížil ke všemu, co přinášel pojem „škola“, s takovou zvědavostí, že si pantáta řekl, „kdo ví, kdy mu ten rok nebude dobrý“ a vypravil se s chlapcem do školy v přízemí starého renesančního stavení, nazývaného odedávna „panský dům“, a předal chlapce, trochu rozechvělého, ale srdnatě vyšlapujícího do péče pana „školního rectora“ Kučery, který již po léta vedl jak martinovskou školu, tak i kůr kostela Nanebevzetí Panny Marie k větší cti a slávě boží. A Martinov měl s tímto školním rektorem a regenschorim štěstí, protože Cyril Jan Nepomucký Kučera byl opravdový hudebník, tedy žádný bývalý panský dráb nebo starý vysloužilce, který umíval sotva trochu číst a psát a který na některých dědinách učiteloval, ovšem s úspěchem přiměřeným svým znalostem.

První dny měsíce listopadu byly pro hochu časem úplného zjevení. Tajemný svět čar a vlnovek, z něhož se podle podivného a přece tak ladného řádu vyvíjel svět písmenek a číslic, působil na chlapce neodolatelou mocí.

Třída, v níž se společně učili hoši a děvčata, byla neustále plná ruchu, šumu, pískotu, vrzání starých rozeschlých lavic i klapání učitelovy křídly o tabuli a jeho rákosky o katedru. Ta rákoska sloužila většinou jako ukazovátka, někdy však měla i trochu jinou funkci. V každém případě byla však nářadím užitečným, bez něhož by se martinovští divoši nebyli ani zdaleka naučili tak číst, jako dovedla většina z nich.

Pavlík je nejmladší z celé třídy; z toho stáda trochu divokého a nad pomysleni hluchého, jež se rádo strká lokty i koleny vln z lavice a v učitelově nepřítomnosti se častuje šustícími

káním za vlasy i nějakým tím kopancem, uštěďřovaným a opláceným podle hesla „dnes mně, zítra tobě, padni komu padni“, ale co překvapuje učitele, je zjištění, že chlapec má skoro záračnou paměť. V té malé hlavě, zarostlé kaštanovými vlasy, se každé učitelovo slovo nejen ujme, ale vyklíčí a rozkvetne. Rychtářův Pavel sice ve své horlivosti často leccos poplete nebo alespoň špatně chytí do ruky, ale co jednou slyší, pamatuje jako žádné jiné dítě z Martinova. A neuplyne v zahrádecském potoce pod stráněmi ani mnoho vody a klouče z rychty - dá-li mu Pán Bůh dar vytrvalosti - předčí všechny žáky z martinovské školy. Nu, dej Pán Bůh, aby z něho jednou něco bylo, rodičům k radosti a otci ke cti, myslí si pan „rector“ Cyril Jan Nepomucký Kučera.

Hezká řada chlapců i děvčat se zde vystřídala za dobu, kdy pan rector přišel do Martinova jako mladý školní pomocník, a když ho uváděl v úřad ještě „starý rychtář“, Petr Zeman, nebožtík otec nynějšího rychtáře. Martinovští hoši mívali otevřené hlavy pro učení i pro všelijaké taškařice; ty pan rector nebral na zlaté vázky, a pokud to či ono skotáctví zavinila pouze mladická rozvernost, soudil většinou hodně shovívavě. Pan rector, nevysoký, ale statný, vášnivý včelař a výborný zahrádník, znal své martinovské „naskrz“, ale tohle klouče, to je případ nebývalý, to viděl zkušený učitel již v prvních dnech školy.

Nu, zatím opatruj chlapce Pán Bůh, končí své úvahy učitel a skloní se nad notový papír s rozepsanou vánoční mší, kterou by chtěl na martinovském kůru dávat o Hod boží v plném obsazení všech nástrojů. Do toho data je sice ještě dost daleko, ale nacvičování ve venkovském městečku nejde tak rychle jako na kůrech velkého města. A pan rector přece jen chce mít všechno nejlepší pro čest a slávu boží, pro oslavení nejradostnějšího dne roku a také trochu pro hudbymilovnou vrchnost, která stráví - jako ostatně každoročně - vánoce v Martinově a teprve po Novém roce se bude chystat do Vídně na plesovou sezónu. Letos musí převzít sólo ve mši rychtářova Maryška, to je nejhezčí ženský hlas z celého okolí. Opravdu, na rychtě jsou lidé k pohledání, tam skutečně Pán Bůh rychtáři na dětech požehnal.

Zatím malý Pavlík ubíhá ze školy. Nemá daleko, vlastně přeběhne jen z jednoho konce náměstí na druhý, ale ubíhá, jako by běželo o život. Ve škole seděl tiše, teď si však vynahrazuje pohyb i čerstvý vzduch tak důkladně, že přeběhnou široký dvůr otcovského statku, vrazil do velké světnice jako divoké povětrí.

A tady chlapce něco zarazilo, a to tak, že ze samého spěchu i překvapení sotva dokázal ze sebe vypravit „Pochválen Pán Ježíš Kristus.“

Neboť u stolu ve velké světnici sedí - princezna!

Jiné myšlenky nemohl malý Pavlík vyvážit z hlubin svého údivu, protože návštěva, která se zvedla od stolu a popošla mu vstříc, byla ještě krásnější a vznešenější než paní hraběnka z martinovského zámku. Nu a vznešenější než paní hraběnka, to může být už jenom opravdová princezna.

A tak Pavel stojí na prahu, tabulku s písátkem v ruce a kulí jasně modré oči na krásnou dámu v hnědém kožíšku, s kadeřemi jako temné zlato, jaké vídá člověk jen v kostelích, a s tváří tak krásnou, že se chlapci zdá, že takové dosud nikdy neviděl. A vida, i klobouk má, odložila ho na židli a jsou na něm stuhy, které přímo lákají, aby se jich člověk dotkl, jen polehounku, jedním prstem, a zkusil jak šustí, a na krku se jí třpytí křížek, celý zlatý s modrým kamenem uprostřed, ne, něco tak krásného Pavlík dosud u nikoho neviděl.

Dítěti je jako chlapci v pohádce, před nímž se náhle objeví začarované království, a jako z dálky slyší pantátův hlas, aby nestál u dveří jako sloup, ale šel pozdravit vzácnou návštěvu až z Prahy. Zároveň vysvětluje rychtář návštěvě, že to klouče je „naš nejmladší Zeman, víte, panno Terezo, to je ten, co přišel na svět v den té slavné svatby „U Božího oka“ před pěti léty.“

Pavlík vyrazí poslušně vpřed, políbit „princezně“ ruku, vida, i jméno má královské, tak se obyčejně dívky nejmenují. Ale „princezna“ se sklání, a dřív než může Pavlík nemotorně přitisknout dětské rty na její ruku, zdvihne ho Tereza do náruče a políbí na obě tváře. Právě na tohoto nejmladšího se prý nejvíc těšila, ale nevěděla, že Pavel už je školák, že se učí číst a psát

GIVE YOURSELF
A RAISE

...with new competitive-rate

U.S. Savings Bonds ★

America's favorite
way to save!

Pantáta rychtář se usmívá, má z těch slov radost, přece však posílá Pavla ven, za maminkou, aby tady zbytečně nepřekážel, ale „princezna“ se za něho vlídně přimlouvá, aby jen směl zůstat, když ho to těší, že pantáta nakonec přikývne, aby tedy Pavlík zůstal.

Hoch je celý blažený, a než se trochu vzpomene, už má obě ruce tak přeplněné, že sotva udrží bohatství darů, které mu Tereza vkládá do náruče. Je ohromen, že se nevzdá ani na slovo, stojí tak chvíli, plný radosti, ale pak se přece jen sebere, vyhrkne přešťastné „Zaplat Pán Bůh“ a vyrazí ze světnice, pochlubit se matce, bratrům, sestřím a všem v domě se svými poklady, s obrovským kornoutem sladkostí a s oddílem krásných vojáčků v bílých, červeně vyložených fráčcích. Ti vojáčci jsou schováni v krabici, zdobené na víku obrazem Hradčan, a ten obrázek je Pavlovi známý, pantáta mu jej několikrát ukazoval na rytince, kterou si přivezl z Prahy. Teď má Pavlík také svůj vlastní obrázek a je na něm také ještě most s těmi krásnými velikými sochami, i hrad, o němž pantáta říká, že v něm bydlívali čeští králové.

Pavel pádí se svými poklady do kuchyně za maminkou, a Tereza zatím hovoří ve velké světnici s pantátou, vypravuje, jak došlo k tomu, že se octla tak náhle zde, v Martinově, tolik mil od Prahy, a to ještě teď, když se chystá u Božího oka stříbrná svatba. Když letos pantáta Daneš trochu víc stonal, když ho zvláště na podzim zlobila dna hůř než kdy jindy, a když ho Tereza při tom pomáhala ošetřovat, povšiml si doktor František Rudolf Jahn i jí, Terezy, a poradil jí, aby si udělala načas prázdniny a zajela někam na venek. Ona tehdy na tu radu zdvořile přisvědčila, ale myslila si, že to je jen daleká hudba, vždyť je zde tolik přednějších věcí, pantatinkova nemoc, ohrada, malá neteř Tereza, také samozřejmě i přípravy na pantatinkovu a panímaminčinu stříbrnou svatbu a to vše jí dalo tolik přemýšlení, že na doktorova slova zapomněla ještě dřív, než lékař vyšel z domu.

Ale kdo na ně nezapomněl, byl pan doktor sám, a když přišel před týdnem, Tereze důkladně vyčínil za její zapomnětlivost a stál na tom, že Tereza musí odjet alespoň na týden někam na venkov, čím dál tím lépe, nejraději někam k horám. Ne-li, může být v domě o jednoho pacienta víc a toho pacienta by on, František Rudolf Jahn, už neléčil, protože není nic protivnějšího než nemocný, který si nemoc přivodil vlastní nedbalostí a neposlušností. A Tereza, aby prý moc nemluvila, medicína je věc jeho a nikoli její, a takové ztřeštěné zapřažení v ohradě, aby vydržel kůň a ne mladá žena. Tereza se ovšem trochu bránila, vždyť jí vlastně nic není a nebylo, doktor ji však přerušil, do týdne že nesmí být po ní v domě ani vidu ani slechu, nebo ať si u Božího oka hledají jiného lékaře.

Ta výhrůžka zněla doopravdy a nezbylo tedy než sbalit vak - to konečně obstarala Žofie - zajistit si místo v dostavníku a vyrazit z Prahy. Tak se tedy Tereza octla zde v plné důvěře, že na martinovské rychtě nalezne kousek místa pod střechem i u stolu.

„To rád slyším, panno Terezo,“ odpovídá upřímně rychtář, „a tomu panu doktorovi jsem ze srdce vděčen, že nám poslal tak milého hosta. Čím déle pobudete, tím větší radost budeme všichni mít, a kdybyste zde zůstala celý rok, bylo by nám to nejmilejší.“

Tereza se rozesměje. Kdepak rok, ani ne do konce měsíce, protože bude musít být v Praze o svaté Kateřině na té stříbrné svatbě, to by panímaminka neodpustila ani jí, ani panu medicíny doktoru Františku Rudolfu Jahnovi, který Terezu z Prahy vystrčil tak rychle, že nesměla usmlouvat ani jediný den. Ale což o to, jela ráda, tolik se těšila na Martinov, bylo jí, jako by jela do druhého domova, a třebaže zde dosud nikdy nebyla, přece jen podle pantatinkových vzpomínek viděla všechno jako na dlani, a sotva dostavník zastavil pod zámek, již první ze všech cestujících vyskočila a běžela na rychtu bez ptaní, najo, jako by zde byla doma. (Pokračování příště)

Filipínské problémy nevyřizely pouhým odstraněním Marcose

Už uplynulo 30 měsíců od provedení revoluce „lidové moci, ve které byl zbaven vládních funkcí na Filipínách Ferdinand Marcos, známý korupcí svého režimu, svým tvrdým diktátorstvím a ukradením filipínskému státu z veřejných peněz 5 až 10 bilionů dolarů. Ukázalo se však, že jeho odchodem ještě nebyly odstraněny ekonomické a sociální problémy, kterými Filipíny byly za vlády Marcose postiženy. Příčiny těchto těžkostí jsou totiž mnohem složitější než špatná vláda jednoho člověka. Prakticky se v této věci mnoho neměnilo. Ani čestnost, plná pocitovost a velká popularita prezidentky Aquinové nestačí k vyřešení filipínských problémů. Stále více než tři čtvrtiny Filipinců, jichž je dnes podle dohadů asi 58 milionů, ještě žijí v chudobě; v horách a ve městech zůstává 22.000 komunistických rebelů a roční národní důchod na osobu zůstává velmi nízký - asi 571 dolarů. Přední filipínské odborníci v národohospodářství a vysoké politické osobnosti souhlasně tvrdí, že hlavní sociálně - ekonomické problémy jejich země nebudou vyřešeny v blízké budoucnosti, a že jejich vyřešení zejména ekonomické ozdravení, si vyžádá doby asi celé jedné generace. Změny na Filipínách jsou tak pomalé, protože překážky proti těmto změnám jsou zakořeněny v samotné „filipínské kultuře“ či spíše řečeno - v tamním „životním stylu“, jak říkají američtí pozorovatelé.

Samotní Filipinci si toho také jsou vědomi. Výbor filipínského senátu právě dokončil zprávu o 41 stranách o ekonomických problémech Filipín a vybídl svůj národ k „mravní obrodě“. Filipinci prý musejí čelit svým „národním slabostem“, zejména korupci a apatii, zbavit se své pasivity a klamného očekávání, že jejich vláda sama

může vzít na sebe zodpovědnost pro vyřešení mnohých filipínských problémů, zatímco obyčejné obyvatelstvo nemusí dělat nic. Filipinci prý mají ve zvyku podřídit se trpně autoritě, neklást otázky, nehledat řešení praktických problémů a rezignovat se svému osudu; proto se nechávají tak snadno utlačovat a vykořisťovat. Senátorka Leticia Shahani v této zprávě vypočítává hlavní mravní slabosti Filipinců, jež nazývá „nakupené choroby“. Jsou to: chudoba, pasivita, korupce, vykořisťování zaměstnanců, stranění politickým přívržencům, nepotismus, politická vypočítavost politikářů a z ní pramenící nestálost v zemi, rozjívání piklí, nedostatek disciplíny, nedostatek lásky k vlasti, a nemyslení do budoucna, nýbrž chtění dosáhnout okamžitých výhod a okamžitého uspokojení pro sebe.

Velkou slabostí filipínské společnosti, včetně vysokých vládních kruhů, je úplatkářství, korupce, která se stala nečím zcela běžným na všech úrovních. Běžným zjevem například je, že výdělečný podnik zaplatí pouze polovinu povinných daní. Když pak tam přijde vládní revident prohlížet knihy, majitel podniku mu nabídne tisíc či dva tisíce dolarů, a revident pak „zavře oči“. Takovýmto „přátelským urovnáním“ podle dohadů filipínský stát ztratí na daních asi bilion dolarů ročně, což by stačilo na vyrovnání celého vládního rozpočtového schodku.

Prezidentka Aquinová se pokusila „vyčistit“ vládní departmenty, nejvíce postižené úplatkářstvím, to je emigraci, celnictví a daňový úřad. Stovky úplatkářských zaměstnanců byly propuštěny a nahrazeny jinými, avšak noví se ukázali stejně úplatkářskými jako byli ti staří. Od vrchních vládních úřadů až dolů do obyčejného občanského života na Filipínách korupce patří téměř k životnímu stylu, stejně jako dnes tak trochu všude a zvláště v komunistických zemích. Podří-

zení úředníci běžně falšují podpisy svých nadřízených za úplatek 500 dolarů i více. Jeden vrchní vládní úředník rozkázal celnímu úřadu, aby znovu najal 265 úředníků a zaměstnanců, propuštěných na rozkaz Aquinové o odstranění korupce z tohoto departmentu. Cizí firmy, ucházející se o výhodné vládní smlouvy, či objednávky, musejí podplatit celou stupnici nižších a vyšších vládních úředníků, aby tyto smlouvy a objednávky obdržely. Podle publikace „American Chamber of Commerce“ mnohé americké firmy hned zpočátku odmítnou ucházet se o vztahy s Filipínami, jakmile vidí, že by tam musily penězi „podmazat“ dlouhou řadu vládních úředníků nejrůznějšího kalibru. Dnes tedy zůstává na Filipínách korupce součástí denního života jako tomu bylo za Marcose a každý se jí snaží přizpůsobit.

Ředitel daňového úřadu Bienvenido Tau řekl: „Dostává-li daňový revident měsíční mzdu 150 dolarů, pak je pro něho nesnadné odmítnout, nabídne-li mu někdo úplatek ve výši 500 či 1.000 dolarů. Chtěl bych nahradit 3.000 filipínských daňových revidentů, z nichž mnozí jsou notoricky nepoctiví, avšak kdo mi zajistí, že ti noví nebudou rovněž podvodníky?“ Jiný daňový úředník řekl: „Korupce je zde u nás způsob života. Chcete-li v tomto městě postavit některý podnik, musíte mnoho zaplatit na úplatcích. Každý to prostě čeká a považuje za normální.“

Filipinci se budou musít hledět zbavit těchto nedostatků, zejména korupce, nepoctivosti, pasivity, liknavosti a obav z „přílišného předření“, chtějí-li zlepšit ekonomickou situaci a sociální stav své země. To si však vyžádá delší doby a je přece jen trochu podivné, že příslovečná „zbožnost“ Filipinců se jen pramálo obráží v jejich denním jednání. Navíc to vše potvrzuje starou zkušenost, že nejlepší politikou je dobře platit schopné lidi na odpovědných místech.

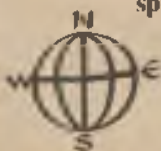
DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle -
spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domu

ČISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20¢
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

VOICE OF THE NATION

Czech Karlin Hall & Club
5304 Fleet Ave.
Cleveland, Ohio

The Bavarian Brass Band of Ruderatshofen, known as Trachtenblaskapelle Ruderatshofen, will be the featured band of the Cincinnati Bicentennial Oktoberfest September 16-18, 1988. The band, which consists of thirty-two musicians and three singers, will be accompanied by the mayor and priest of Ruderatshofen. Also traveling with the band will be its sponsor, Baron Dieter von Malsen-Ponickau of Osterberg, Bavaria.

The band will return to Ohio on September 20th. Among the highlights of its Ohio tour will be a visit with Governor Richard F. Celeste and a concert on Wednesday evening, September 21st, at Cleveland's Karlin Hall 7:30 P.M. The band will leave Cleveland on September 23rd to return to Bavaria.

The band's Ohio tour is made possible through the support of the Ohio Lottery.

Admission \$2.00 to help pay for musicians dinners. Duck or Pork and Dumplings available by reservation only \$6.00.

Call secr. Joe Kocab 883 - 4760.

Seats reserved only for those eating or pay admission in advance.

Cleveland News

Our Lady of Lourdes Parish, a Czech Catholic Parish in Cleveland, is sponsoring its annual Novena to the Infant of Prague beginning Sunday, September 25, 1988 after the 11:00 A.M. Mass. The Novena will be held daily and close Monday evening October 3, 1988 with services beginning at 6:00 P.M. All are welcome. Weekday services will be at 6:00 P.M.

The original statue of the Infant of Prague is located in Our Lady of Victory Church in Prague, Karmelitska Str. at Mala Strana. The Carmelite priests who staffed this church before the 1948 Communist takeover of the country, spread this devotion throughout the world. Most Catholic Churches in the U.S.A. have a copy of the original wax statue.

The pastor of Our Lady of Lourdes Rev. James Masek may be reached for details at 641 - 2829.

Alfred Nováček:

DR. VLADIMIR KUCERA AS I KNEW HIM

I had the honor to have been acquainted and a friend of the late Dr. Vladimir Kucera for 29 years. It all began back in the summer of 1959, when many of the local and daily newspapers carried news articles, saying that after an absence of many years, the Czech language would again be offered at the University of Nebraska in Lincoln. The instructor would be Dr. Vladimir Kucera, a former newspaper publisher and refugee from Czechoslovakia.

Wishing to further my knowledge of the language and history of that country as I am a second or third generation Czech, my grandparents being born there, I immediately enrolled for the fall semester of 1959.

As I recall there were over twenty students enrolled and as the semester and year rolled around, the teaching of the Czech language caught on like wild fire. It was not too long and requests came from Czech settlements thru-out the state. They were seeking his service to teach Czech in their communities and he finally agreed to do just that.

Some communities that he taught classes at included: Dwight, David City, Abie, Schuyler, Wahoo, Milligan, Clarkson, Table Rock, Wilber, Omaha at both Sokol Halls and the University of Omaha, plus others. At one time he was teaching seven nights a week. Being employed at the Nebraska State Historical Society as an archeologist during the daytime, this really put a strain on him, but he enjoyed his teaching and assisting his Czech friends thru-out the state learning the language.

Usually after each eight or ten week course, he would have sort of a semi-formal commencement consisting of Czech reading, poems and songs by his students and this grew to be very popular. After a couple years or more many of the communities that had classes it became apparent there was more interest in the Czech language, heritage and history. Eventually communities began to form committees and promote two or three day celebrations or as we know them, Czech Festivals. Dr. Kucera was invited and present a Czech program and later it was

known as Czech Spectacular, consisting of his students and former students performing with readings, musical selections and entertainment.

The interest caught on so that a group of citizens from the different communities formed a committee and incorporated known as „Nebraska Czechs Incorporated”, with chapters from communities thruout the state. The purpose of the organization was to promote and preserve the Czech heritage of the Czech people of Nebraska. A Constitution and By-Laws were adopted and meetings were held eight times a year. To be sure, Dr. Kucera planted the seed for this organization. It was organized in 1962 and is going strong to this day.

He also played a major part in re-organizing the Komensky Club at the University of Nebraska. It had been dormant for a number of years. It was a Club organized on the University campus in the early part of the century also to preserve and promote the Czech heritage, history and language.

Over the twenty nine years that we were friends, I had opportunities to visit with him many times and he related to me his experiences with his newspaper, how he escaped the Coup in Czechoslovakia in 1948 and his life after his escape. He also told me as he was crossing the border in the dead of night how he grabbed a handful of Czech soil and brought it with him to this country and it was finally buried with him.

He related to me that he came to this country under the sponsorship of the late Mrs. Hynek Dostal, whose husband was a great Czech journalist in this country. He first came to the Detroit area, where he was employed in dairy barns and then he worked his way to Nebraska at the invitation of the late Bishop Ludvik Kucera of Lincoln. He became employed as a janitor at different hotels and apartment houses. He was getting very disgusted so one day he packed and left for Chicago to seek other employment. As he was alighting from the train in Chicago, he met Bishop Kucera who was returning to Nebraska. The Bishop asked Dr. Kucera where he was going and the reply was that he was leaving Nebraska as there was no future for him there. The Bishop begged him to return and that he

would find some suitable employment for him, so after much persuasion, he joined the Bishop on the train and returned to Lincoln. The Bishop then found him employment with the Nebraska State Historical Society and he stayed with them until his retirement. The Bishop and Dr. Kucera became great friends, plus they were distant relatives. Many times he told me that the Bishop would invite him to his home where the Bishop enjoyed cooking. The Bishop would roast a goose with all the trimmings and they enjoyed a meal together. After the Bishop's death, Dr. Kucera wrote a biography of him in book form in the Czech language.

Dr. Kucera's interest in the Czechs of Nebraska came about in a peculiar way. In the year 1954, which was the Centennial of the Nebraska Territory, the State Historical Society sponsored a Special Train consisting of two or three railroad cars which carried many historical items of Nebraska. The train travelled across Nebraska for eight months stopping at many towns for a two or three day and they made Dr. Kucera Curator of that Special Train Car Exposition. On this excursion, he had many opportunities to meet Nebraskans and he became very surprised at how many Nebraskans were of Czech ancestry. This spurred his interest in the Nebraska Czech heritage and his desire to do something for his Czech friends and likewise the interest began to grow for the teaching of the Czech language, so the two worked hand in hand and that is how the Czech Classes, interest and festivals had their first beginning.

Dr. Kucera also had a great love for writing, as being a former journalist, he also wanted to do some writing and editing of books about his beloved Czech heritage of Nebraska now his new home. He authored many books, some of them being „Czechs and Nebraska”, Czech Cemeteries in Nebraska, Czech Churches in Nebraska, Czech Drama in Nebraska and one of his favorites being Czech Folklore.

I know it can be safely said that if it were not for Dr. Kucera, with his love for his Czech heritage, his love for his adopted home of Nebraska and his love of writing and editing, there would not have been that re-awakening of our Czech heritage, language classes, programs, Spectaculars and especially the Czech Festivals. It even carried to other states where organizations were formed to promote their heritage, it even carried into ideas such as Polka Days thru out the United States, this all because of a man devoted to that cause. But it also much be mentioned about his wife, Delores who assisted him in many ways with editing his publications, stood by him at all times and cared for him to the last. Dr. Kucera sacrificed many hours travelling, teaching, correcting papers, organizing programs, plus having a full time job during the day. I propose that for his efforts that a Memorial Endowed Chair Fund for teaching of the Czech language be initiated at the University of Nebraska in his name that this name will be imprinted perpetually in the annals and history of our state.

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

